

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO VIII.

ŠTEVILKA 68

OKTOBER
1980

Prva seja nove skupščine KS Vrhnika

Nova skupščina krajevne skupnosti, v kateri je 14 delegatov iz posameznih naselij — iz vsakega naselja po 2 delegata, 11 delegatov iz organizacij združenega dela s področja krajevne skupnosti, 7 delegatov družbenopolitičnih organizacij, 3 delegati društev ter delegat garnizona Ivan Cankar, se je sestala 18. septembra. Za predsednika skupščine so izvolili Tomaža Groma, za podpredsednika pa Alojza Partla.

Na tej prvi seji skupščine so izvolili še 11-članski svet krajevne skupnosti, ki se je 25. septembra že sestel. Za predsednika so izvolili Ivana Oblaka, za njegovega namestnika pa je bil izvoljen Stane Gerdina. Člani sveta pa so še: Metod Zrnec, Anton Sluga, Krsto Aleksič, Slavko Česen, Stanko Avsenk, Adolf Kobal, Andrej Matias, Virko Kunstelj in Franc Korenč. Na seji so se dogovorili za izdelavo programa dela sveta in za izdelavo srednjeročnega plana za obdobje 1981—1985, ki bo zasnovan na realnih možnostih, upoštevati pa bo potrebno prioritetni vrstni red najnujnejših del.

Vodilo njihovega dela je novi statut krajevne skupnosti, ki so ga sprejeli na zborih občanov in bo objavljen v eni naslednjih prilog Našega časopisa, tako da bodo z njim seznanjeni vsi krajanj.

Ugotovili so, da je za normalno delo v krajevni skupnosti nujno potrebno zaposliti tajnika, ker drugače ne bo mogoče operativnega dela opravljati povsem brez težav, zato so se odločili za razpis prostih del in nalog tajnika KS.

Da bodo zastavljeni cilji in naloge uresničene, bo potrebno nedvomno precej naporov. Skupščina in svet KS pa jim bosta kos le, če bo aktivnih še več krajanov. V družbenopolitičnih organizacijah se zavedajo, da je ena osnovnih nalog tako družbenopolitičnih organizacij kot krajevne samouprave aktiviranje vseh delegacij in komisij, ki že od februarja letos niso aktivne. Prosijo vse delegate in člane komisij, da se sejnredno udeležujejo in prispevajo svoj delež k ponovni oživitvi dela in samoupravnih odnosov v krajevni skupnosti. Zavedajo se, da morajo kar v najkrajšem času tudi kadrovske dopolniti organe krajevne samouprave. Pri tem pa se mora še bolj spremeniti odnos do družbenopolitičnega dela v krajevni skupnosti, uveljaviti v tem delu več strpnosti, kajti le tako bosta skupščina in svet KS kos reševanju vseh problemov pri vodenju krajevne skupnosti.

Zavedajo se, da je ravno oživetev samoupravnih odnosov za še boljše samoupravno organiziranost predpogoj za prostorsko preoblikovanje krajevne skupnosti, ki bo, kot predvidevajo, izvedena prihodnje jesen.

V Bevkah obnavljajo javno razsvetlavo

V Bevkah so se lotili adaptacije javne razsvetljave, ki jih bo stala samo okrog 50 st. milijonov. To pa je le vrednost materiala, medtem ko prostovoljno delo krajanov ni všteto. Večino sredstev je zagotovila krajevna skupnost, vsako gospodinjstvo pa je k temu primaknilo še po 100 starih tisočakov. Računajo pa, da bodo nekaj sredstev dobili tudi od temeljne enote za stavbna zemljišča.

V tej akciji se kaže velika pripravljenost krajanov za sodelovanje pri vseh delih in ocenjujejo, da bodo tako »zaslužili« okrog 40 st. milijonov, s tem pa rešili problem razsvetljave v celi krajevni skupnosti.

Polaganje kablov za javno razsvetlavo v Bevkah

Premalo denarja za toliko želja

Med najpomembnejše aktivnosti zadnjega meseca mirne duše lahko štejemo razprave in usklajevanja planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje. O vseh planskih dokumentih od občinskega, planov samoupravnih interesnih skupnosti, krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela razpravljajo občani in delovni ljudje v skoraj vseh sredinah in nivojih. Tako nekako lahko strnemo ugotovitev zadnje seje predsedstva občinske konference SZDL o poteku planskih aktivnosti, vendar te razprave niso rodile pravih sadov.

Socialistična zveza je v krajevnih skupnostih organizirala razprave, ki so se jih udeležili tudi predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti. Občinska konferenca SZDL je z vprašalnikom, ki ga je poslala vsem osnovnim sredinam ugotovila, da so v zadnjem času o planskih dokumentih razpravljali vsi izvršni odbori krajevnih konferenc SZDL, delegacije, društva, družbenopolitične organizacije in sveti krajevnih skupnosti. Kljub temu, da razprave potekajo in je o teh dokumentih razpravljalo že veliko ljudi, te razprave v vsebinskem smislu še vedno niso dovolj poglobljene. Praktično ne prihaja do usklajevanja. Stanje se ni veliko spremenilo. Nismo se uspeli uskladiti, čeprav so bili storjeni določeni poskusi po usklajevanju že v fazi osnutkov. Tu mislimo na plane samoupravnih interesnih skupnosti. Prisotni so lokalizmi in praktično v nobeni krajevni skupnosti ne odstopajo od planiranega. To pa pomeni, da smo še vedno nekje pri elementih za sklepanje samoupravnih sporazumov in ne že blizu usklajenih dokumentov. Do tega pa bi moralo priti na skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti. In če gledamo realno, bodo potem kljub množičnim razpravam ozki krogi ljudi — seveda strokovno dobro podkovani — iz posameznih krajevnih skupnosti ali področij dejavnosti vplivali na dokončne odločitve.

Ko so pred kratkim delovne skupine sindikata, zveze komunistov, občinske skupščine in izvršnega sveta obiskovale tiste, to je delovne organizacije, ki zagotavljajo sredstva za realizacijo programov družbenih dejavnosti so jim povedali, da so prisiljeni vztrajati že na večkrat poudarjenih stališčih, da obremenitev gospodarstva ne sme naraščati. Ostati mora vsaj na dosedanjih stopnjah, če se že ne bo zmanjšala. Sicer pa so ugotovili, da razprave o planskih dokumentih potekajo predvsem v ozkih strokovnih krogih. Ko govorijo o planiranju v lastni organizaciji se delavci še kar vključujejo v razpravo, saj problematiko poznajo, z njo živijo. Ko pa mora steči razprava o družbenih potrebah v občini in kako planirati sredstva zanje često utihnejo tudi strokovni delavci. Nasploh pa delavci z razumevanjem sprejemajo nujnost stabilizacijskih prizadevanj in zahtevajo informacije kako poteka stabilizacijsko obnašanje tudi zunaj materialne proizvodnje. Res je, povsod in na vsakem koraku se moramo obnašati stabilizacijsko. Ravno zato bi se resnično morali tudi opredeliti kaj resnično potrebujemo in katera investicija še lahko počaka nekaj let.

Tu pa se pojavi nekaj zanimivega. Delavec v združenem delu se istočasno pojavlja kot tisti, ki daje sredstva za zadovoljevanje skupnih družbenih potreb in se v delovni organizaciji bori za čim manjšo prispevno stopnjo, po drugi strani pa je občan in krajan neke krajevne skupnosti, ki hoče imeti vrtec, šolo, cesto, igrišče, dobro pitno vodo itd. Kje pa za vse te želje dobiti sredstva? Torej, vedeti moramo, če ne bomo dali toliko in toliko sredstev ne bodo tisti programi želja realizirani.

Vsekakor pa bi lahko srednjeročne programe lažje uskladili in tudi odstopali od želja, če bi na osnovi neke ocene vedeli koliko sredstev bomo lahko sploh zbrali. Po tisti logiki: toliko imam in s tem lahko toliko in toliko naredim.

Resda je do teh števil nekoliško težko priti ob ugotovitvi, da akumulativna sposobnost gospodarstva v zadnjem času pada. Dogovoriti pa bi se morali o strukturi financiranja dejavnosti samoupravnih interesnih skupnosti in posamezne postavke finančno ovrednotiti.

Še je čas, oziroma v fazi nadaljnjih usklajevanj bomo morali priti do tistega rezultata kot da bi začeli planirati od finančnih zmognosti, ne pa od potrebe kot smo planirali sedaj. Najbrž bi bili problemi okrog usklajevanja rešeni, ali do teh problemov sploh ne bi prišlo, če bi na občinski ravni imeli izdelan dolgoročni plan razvoja, ki bi moral temeljiti na strokovnih analizah. Tak program že imamo na področju osnovnega šolstva, kjer sedaj ni nobenih odprtih dilem. Najdlje od takega programa pa smo na področju komunalne dejavnosti in ravno tu se mnenja zato tudi najbolj krešujejo in gre še vedno za neka pogajanja kjer vlada zakon močnejšega. Zato bi veljalo vztrajati, da se v planskih dokumentih še bolj opredeli potreba po izdelavi teh dolgoročnih načrtov razvoja že v tem planskem obdobju. Pri pripravi planskih dokumentov vse nas čaka še precej dela. O odprtih vprašanih v zvezi s planskimi dokumenti in ob tem vprašanih stabilizaciji pa bodo še oktobra temeljito spregovorili na konferenci tudi komunisti in občinski sindikalni svet.

Povezava z našimi rojaki na Švedskem

Letošnjega slovenskega kulturnega festivala, ki ga vsako leto na Švedskem organizirajo Slovenska društva in je bilo letos 13. septembra Landskroni na jugu Švedske, sta z delegacijo Slovenije udeležila predsednik občinske konference SZDL Janez Pečar in prednik Zvez s kulturnih organizacij me Jurjevčič. V tej delegaciji so bili predstavniki slovenskih občin, ki že sedaj podpisane listine o prijateljstvu sodelovanju s slovenskimi društvi

na Švedskem. Vrhnici sicer te listine še nimamo podpisane, vendar so že nekaj let vzpostavljeni tesni medsebojni stiki s slovenskim društvom v Stockholmu. To se odraža predvsem v organiziranju letovanja otrok naših rojakov v Valovinah pri Pulli.

V Landskroni so našo delegacijo sprejeli predstavniki slovenskega društva Lipa in jih seznanili z razmerami na Švedskem, posebej pa še s položajem Slovencev in Jugoslova-

nov. Na Švedskem namreč deluje 128 jugoslovanskih društev, od tega je 10 slovenskih. Ta društva združujejo okrog 700 do 800 slovenskih družin, oziroma imajo okrog 2400 članov. Slovenska društva so povezana v Slovenski interesni skupnosti, ki se je pred kratkim preimenovala v Koordinacijski odbor slovenskih društev, ki mu predseduje Jože Kramaršič. Ta pa se združuje v Zvezo jugoslovanskih društev, ki jo vodi naš rojak Lojze Hribar.

Na letošnjem kulturnem festivalu — udeležilo se ga je 600 Slovencev — so bili predstavniki vseh društev in so ob tej priložnosti imeli tudi letni občni zbor, kjer so temeljiteje spregovorili o položaju naših delavcev in o težavah društev, ter se z našimi predstavniki dogovorili o obliki pomoči iz domovine.

Natop sta bila predstavnika naše občine na uradnem sestanku z delegacijo Slovenskega društva iz Stockholma. Dogovorili so se o nadaljnjem sodelovanju ter o oblikah pomoči. Rabijo predvsem slovenske knjige, literaturo za razvijanje kulturne dejavnosti, nadaljevanje letovanja njihovih otrok v šoli v naravi skupaj z našimi osnovnošolci. Govorili so tudi o pomoči pri organiziranju in vodenju posameznih kulturnih dejavnosti. Ob tej priložnosti jim izročila tudi portret Josipa Broza Tita, ki ga je po portretu B. Jakca z 11. zasedanja AVNOJ izdelal na lesu Tone Jurjevčič. Stockholmske sta povabila na obisk na Vrhniko in takrat bi podpisali tudi listino o sodelovanju — to bo v času letnih dopustov naših zdomcev.

O tem je razpravljalo tudi že predsedstvo Občinske konference SZDL in po poročilu predsednika sprejelo stališče, da je bil to šele prvi uradni stik, ki se naj nadaljuje s podpisom listine o trajnejšem sodelovanju. Listina naj se predvidoma podpiše na Vrhniki v času prihodnjih dopustov naših zdomcev v domovini. Ko pa bodo izdelani zaključki sestanka ter na osnovi izhodišč nadaljnjega sodelovanja, bo svet za mednarodne odnose pri OK SZDL izdelal akcijski program, ki bi bil osnova nadaljnjega trajnejšega sodelovanja.

Jeseni še veliko dela

Letošnjo jesen, kot so nam povedali na Samoupravnih komunalni interesni skupnosti, bo še veliko dela pri urejanju komunalne infrastrukture. Do konca leta bo zaključena investicija urejanja vodovodnega zajetja in omrežja Stari mlin in povezava z obstoječim omrežjem, ki bo stala okrog 390 st. milijonov.

Na Borovniškem vršaju pa bo Geološki zavod nadaljeval z raziskavami.

Največ dela pa bo še s cestami. Cesta v Zaplano, kjer Komunalno podjetje Vrhnika že izvaja zemeljska dela, bo predvidoma asfaltirana do konca oktobra in bo stala 450 st. milijonov dinarjev. Že letošnji

jesen pa bo verjetno asfaltirana tudi cesta skozi Breg in Pako. Kilometer ceste bo veljal 170 st. milijonov. Tudi v Ligojni se pripravljajo, da bodo asfaltirali staro cesto skozi vas z delom odcepa od Ogrina in z delom odcepa do Lenarta. Vrednost asfaltiranja je 200 st. milijonov dinarjev, medtem ko bo celotna investicija s tem, da je urejen »klanec« in cesta do Sinje gorice in nova cesta v vasi, stala okrog 710 st. milijonov dinarjev.

Območna vodna skupnost pa bo sanirala vdor ob Ljubljani, kjer je precej poškodovana tudi cesta od Sinje gorice do Vrhnike pri smetišču. Za to sanacijo so namenili 120 st. milijonov dinarjev.

Cesto v Zaplano ureja Komunalno podjetje z Vrhnike.

Financiranje krajevnih skupnosti

Ravno sedaj tečejo v krajevnih skupnostih, družbenopolitičnih skupnostih, pa tudi v družbenopolitičnih organizacijah živahne razprave o tem kako s srednjeročnimi plani KS opredeliti financiranje potreb krajanov, glede na plansko opredeljene naloge.

Ob tem pa ni mogoče mimo dejstva, da potrebe krajanov — delavcev v TOZD, še vedno ne najdejo pravega mesta v planih TOZD, saj se še vedno čuti razkorak med interesi, ki jih delavci izražajo v

TOZD ter potrebami delovnih ljudi v njihovem življenjskem in bivalnem okolju. Iz sedanjih razprav je razvidno, da bo po vsej verjetnosti v prihodnjem letu ostal sistem financiranja KS nespremenjen. To je takoimenovana »glavarina« — 30 tisoč dinarjev na delavca. Za naslednja štiri leta prihodnjega srednjeročnega obdobja pa je v obravnavi nov sporazum o financiranju KS, ki naj bi zagotovil večjo materialno osnovo za delo posameznih krajevnih skupnosti.

Nova organizacija občinskih upravnih organov

Vsi trije zbori občinske skupščine so na sejah 30. septembra in 1. oktobra razpravljali o novi organizaciji občinskih upravnih organov. Osnutek odloka, ki je že dalj časa v javni razpravi je pripravljen na podlagi določil obeh zakonov o državni upravi — republiškega in zveznega, ki določata enotne temelje sistema državne uprave, ki se nanašajo na položaj, vlogo ter temeljne pravice, dolžnosti in odgovornosti kolegijskih izvršilnih organov — to je izvršnih svetov in upravnih organov, z obema zakonoma se urejajo temeljne pravice, dolžnosti in odgovornosti delavcev delovnih skupnosti upravnih organov kot tudi temelji njihovega družbenoekonomskega položaja. Upravni organi se ustanovijo tako, da jim je omogočeno popolno, učinkovito in smotno opravljanje upravnih zadev iz okvira pravic in dolžnosti občine kot družbenopolitične skupnosti, učinkovito uresničevanje pravic in na zakonu temelječih interesov ter zadovoljevanja potreb in izpolnjevanje obveznosti delovnih ljudi in občanov, organizacij z družbenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

Upravni organi imajo naslednje osnovne naloge:

- izvajajo določeno politiko in izvršujejo zakone, predpise in druge splošne akte skupščine in izvršnega sveta, ter načelna stališča in smernice izvršnega sveta
- izdajajo izvršilne predpise za katera so pooblašteni
- odgovarjajo za stanje na področjih za katera so ustanovljeni, spremljajo stanje in razvoj na svojem področju seznanjajo skupščino in izvršni svet o stanju in pojavih ter dajejo pobude za reševanje vprašanj s teh področij ter predlagajo ukrepe oz. ukrepajo v mejah svojih pooblastil
- odločajo o upravnih stvareh
- opravljajo upravno nadzorstvo
- pripravljajo predpise in druge splošne akte ter opravljajo tudi druga strokovna dela za skupščino in izvršni svet.

Upravni organi so samostojni pri opravljanju svojih pooblastil, ki jih imajo po ustavi in zakonih, ravnati pa se morajo tudi po smernicah občinske skupščine in izvršnega sveta.

Temeljna organizacija občinskih upravnih organov njihove pravice, dolžnosti in pooblastila se določijo s statutom občine. Z odlokom, s katerim se na podlagi statuta ustanovijo upravni organi, pa se poleg organizacije upravnih organov določijo še način uresničevanja odgovornosti funkcionarjev, vprašanje v zvezi z njihovimi nazivi, izločitvijo uradne osebe itd.

Upravni organi se ustanovijo za več med seboj povezanih področij na katerih je mogoče smotno organizirati opravljanje upravnih nalog zaradi sorodnosti oz. narave ter načina delovanja upravnih organov. Zakon dopušča možnost, da se lahko v manjših občinah kjer zaradi obsega nalog ni pogojev za oblikovanje samostojnih upravnih organov za posamezna področja ustanovi enoten občinski sekretariat. Ne morejo pa biti v ta sekretariat povezana področja, za katera se po posebnih zakonih ustanovi samostojen

upravni organ. Takšna področja so; ljudska obramba, notranje zadeve, geodetske zadeve in davčne zadeve. To pomeni da je za ta štiri področja potrebno imeti tako kot doslej štiri samostojne upravne organe. Vsa ostala upravna področja, ki so po svoji vsebini zelo obširna pa sta že doslej pokrivala le dva upravna organa in tudi v bodoče ne bi bilo racionalno ustanavljati večjega števila upravnih organov.

Ena od novosti, ki jih prinašata nova zakona o državni upravi, je tudi možnost oblikovanja kolegijskih upravnih organov na področjih, kjer je potrebno zagotoviti povezano in usklajeno opravljanje upravnih zadev ter zagotoviti stalno in organizirano sodelovanje in usklajevanje dela s samoupravnimi interesnimi skupnostmi in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi.

V dosedanjih razpravah o novi organizaciji občinskih upravnih organov je bilo poudarjeno da mora le-ta prispevati k bolj racionalnemu opravljanju vlog upravnega organa in zagotavljati hitrejše in učinkovitejše zadovoljevanje potreb in občanov.

Kot je bilo že omenjeno v upravnih organih kot so oddelek za ljudsko obrambo, za notranje zadeve, geodetska uprava in davčna uprava ne bo prišlo do bistvenih organizacijskih sprememb. Z notranjo razporeditvijo nalog pa bo tako kot v vseh upravnih organih potrebno zagotoviti čimbolj učinkovito opravljanje vseh nalog, poenostavitev postopkov in čimhitrejše in učinkovitejše zadovoljevanje potreb delovnih ljudi in občanov.

Pri vprašanju kako organizirati sedanjí oddelek za gospodarstvo je bil izvršni svet mnenja, da ne bi bilo racionalno ustanavljati večjega števila manjših upravnih organov, pač pa naj bi se le-ta oblikoval kot enoten komite za družbenoekonomski razvoj in družbeno planiranje v okviru katerega pa naj bi kot notranji organizacijski enoti delovali dve službi, in sicer služba za planiranje in služba za urejanje prostora, z dvema vodjema, ki bi neposredno sodelovala s predsednikom komiteja.

K osnutku sestave komiteja so imeli delegati zbora krajevnih skupnosti vrsto pripomb. Menili so da bi bil 7-članski komite preamajhen in da naj bi število članov povečali vsaj na 9. V sestavo komiteja naj bi vključili tudi enega ali več predstavnikov skupnosti krajevnih skupnosti, ko jo bomo oblikovali oz. predstavnikov posameznih KS, ki pa bi seveda morali zastopati interese vseh KS. V komiteju bi morali sodelovati tudi predstavniki OZD vendar ne tistih, ki so opredeljene kot nosilci razvoja v občini. Tudi s predlogom, da bi IS na predlog predsednika komiteja lahko imenoval dva člana iz vrst javnih delavcev se delegati niso povsem strinjali in predlagajo raje več predstavnikov OZD in KS. Javna razprava o osnutku odloka in sklepa o sestavi komiteja je bila podaljšana do 15. oktobra. V tem času je potrebno ponovno proučiti predlog sestave komiteja in bolj točno opredeliti sistem delegiranja posameznih predstavnikov v komite.

M. JEREB

Programska konferenca OK ZSMS Vrhnika

Koncem septembra je OK ZSMS Vrhnika pripravila programsko konferenco, na kateri so mladi analizirali, v kolikšni meri so uspešni pri izvajanju programov v obdobju april — september 1980. Razpravljali so o težiščnih nalogah in operativnem programu za obdobje september 1980 — april 1981, dogovarjali so se o svojih nalogah v akciji NNNP 1980-81, izvedli nadomestne volitve v predsedstvo OK ZSMS in se pogovarjali o namenu in organizaciji mladinskega taborišča, ki jo OK ZSMS Vrhnika organizira v mesecu oktobru. Povabilnih gostov sta se programske seje udeležila in v njej s diskusijami sodelovala sekretar OK ZSMS Vrhnika tovariš Jože Perpar in tovarišica Ivana Robida z medobčinskega sveta ZSMS ljubljanske regije.

Otvoritvi in izvolitvi delovnih organov konference je sledilo poročilo o delu OK ZSMS v obdobju april — september 1980. Ugotovljeno je bilo, da je delo dobro potekalo, saj je bil uspešno pripravljen splošni program in lokalne štafete mladosti, dobro je bil organiziran kviz »in kmetijstvo«, med pomembnejše akcije pa lahko prištevamo sprejem pionirjev v mladinske vrste in seminar za vodstva OO ZSMS, ki pa je bil zaradi skromne udeležbe nekoliko okrnjen. Na drugi strani je nekoliko manj uspešno potekala mladinska športna olimpijada, imeli pa smo žal tudi nepopolno delovno brigado Ivan Čarman, zvezni MDA v Posočju, štela je skupaj 34 mladincev in mladinki, se tiče dejavnosti OK ZSMS v političnem sistemu občine, velja tudi opozoriti, da kakšnih pomembnih vsebinskih doprinosov v tem obdobju mladi niso dali.

Za obdobje september 80 — april 81 so mladi izdelali dobri programi, seveda pa morajo takoj poprijeti za delo, ako jih hočejo uspešno realizirati. Na programe ni bilo nobenih pripomb, žal pa v pravnih diskusij, čeprav so si mladinski organizaciji nekateri precej visoko zastavili, toda s pridnim in odgovornim delom vsi posamezniki se da vse doseči.

Izvedene so bile tudi nadomestne volitve v predsedstvo OK ZSMS. Dosedanji profesionalni sekretar OK ZSMS Vrhnika, tovariš Perpar, je bil razrešen te funkcije, na njegovo mesto pa je bila predlagana tovarišica Bojana Peric. Predlog je bil enoglasno sprejet, ob ugotovitvi, da Bojana Peric že dlje časa aktivno deluje v mladinski organizaciji, da je že nekaj let članica predsedstva OK ZSMS Vrhnika in članica mantke na FSPN — smer sociologija.

Nadalje je delo v predsedstvu nastopila tudi tovarišica Marija Čerkez, ki bo predsednica komisije za kulturo, ker dosedanja predsednica predstavnica odhaja z Vrhnika, potem Janko Vidmar, ki bo vodil center za veščanje in propagando, ker je dosedanja predsednica zaprosila za zamenjavo iz osebnih razlogov, Borut Fefer, ki bo vodil komisijo za šport, ker je bil dosedanjí predsednik docela neaktiven, medtem ko dosedanjí sekretar OK ZSMS še naprej ostane član predsedstva, bo ukvarjal s komisijo mladih delavcev, ker je dosedanjí sekretar, tovariš Kos prosil za zamenjavo. Predsednica komisije za vzgojo in izobraževanje pa bo odslej Alenka Mele.

17., 18. in 19. oktobra organizira OK ZSMS Vrhnika mladinsko olimpijado, ki je za mladega človeka vsekakor velikega pomena. Še posebej zanimiva, ker bo potekala v zelo sproščeni obliki, na njej ne bo dolgočasnih suhoparnih tem, marveč se bodo mladi po predavateljevem uvodnem predavanju vključili v diskusijo, ob tem pa bo mogoče razvijati marsikateri predmet spremlja mlade pri njihovem delu. Na mladinski politični šoli so zagotovo predavatelji iz naše občine, tako da se bodo mladi lahko oprli tudi na konkretne probleme in če bo mogoče, ga bodo seveda naši družbenopolitični delavci pojasnili, medtem ko bo prvi dan šole mladim sprejeto predsednik RK ZSM Slovenije tovariš Boris Bavdek.

FRANCI

Izvršni svet v novi sestavi

V izvršnem svetu niso bila pokrita vsa področja — kadrovska, davčna politika in drobno gospodarstvo, SIS, materialne proizvodnje, ljudska obramba in še nekaj drugih, več članov dosedanjega IS je sprejelo druge odgovorne funkcije oziroma odšli so na drugo delovno mesto izven občine in sedanja sestava je slonela predvsem na volonterski osnovi. Te potrebe so narekovale, da so delegati na sejah občinske skupščine v začetku oktobra imenovali nekaj novih članov tako, da se je z dosedanjih 10 članov povečalo število na 13. Izmed članov izvršnega sveta so imenovali tudi načelnika oddelka za ljudsko obrambo in davčno upravo, ki sta za to področje v izvršnem svetu tudi odgovorna. To sta Jože Lacko in Silvo Modrijan.

Kadrovske popolnitve pa so narekovale tudi nekatere nove zahtevne naloge. Dve bistveni sta gotovo priprava planskih dokumentov za prihodnje srednjeročno obdobje in izvajanje ukrepov ekonomske stabilizacije v zaostrenih pogojih gospodarjenja.

Tako je Skupščina občine na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnem zboru razrešila dolžnosti člana IS: Mladena Sumino, zaradi profesionalnega opravljanja dolžnosti sekretarja Občinske konference SZDL Vrhnika, Marijo Iskrenovič, zaradi prevzema dolžnosti predsednika Občinske konference ZK Vrhnika, Milana Palatinusa, zaradi odhoda na drugo delovno dolžnost izven občine Vrhnika, in Pavleta Mraka.

Z razširitvijo je uvedena tudi funkcija podpredsednika, ki še naprej opravlja tudi dolžnosti načelnika oddelka za gospodarstvo. Imenovan je bil Ilija Stanko, odgovoren za področje gospodarske politike in razvoja, cen, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva in zemljiške politike.

Novi člani pa so postali še: Janez Jerab, Dušan Plestenjak, Radoslav Grom, Janko Pribošič, Jože Lacko, Silvo Modrijan in Jože Kostanjevec.

V ponedeljek, 6. oktobra pa so novoizvoljeni člani izvršnega sveta pred predsednikom občinske skupščine podali slovesno izjavo. Ob tej priliki jim je čestital sekretar komiteja OK ZKS Jože Perpar in spregovoril nekaj besed o njihovem skupnem delu, o skupnih nalogah v sedanjem trenutku ter še posebej o nekaterih vprašanjih, ki jim vsi skupaj posvečajo preveliko pozornost in poudarili:

»Najbrž ni nobenega dvoma, da je v sedanjem trenutku naša najpomembnejša naloga: stabilizacija gospodarstva in celotne naše družbe, ki mora prežeti tudi vse naše načrte za prihodnje srednjeročno obdobje, hkrati pa vsakega izmed nas in vse skupaj pri našem vsakodnevnem ravnanju in načinu življenja. V tem trenutku pa tudi ni nobenega dvoma, da bomo to nalogo uresničili le ob popolni politični in akcijski enotnosti zveze komunistov in drugih subjektivnih sil ter ob popolnem uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v gospodarjenju in delitvi dohodka ter ob sodelovanju vseh delovnih ljudi in občanov neposredno in preko delegatov in delegacij v najrazličnejših institucijah našega političnega sistema.

V sklopu teh nalog je vloga izvršnega sveta še posebej izpostavljena, saj mora tekoče spremljati, obvladovati in usmerjati vse tokove samoupravnih družbenoekonomskih odnosov, pa tudi ukrepati, da bi se zagotovilo uresničevanje sprejete politike. Pri

tem pa se sooča z nešteti problemi in ovirami, ki izhajajo iz štirih razvojnih problemov celotne naše družbe ali pa iz nasprotij med željami oziroma potrebami in dejanskimi možnostmi v okviru občine oziroma posameznih sredin. Zato je izpostavljen nevarnostim praktičnega in pragmatizma, to je trenutnim potrebam in koristim, kar lahko ogroža dolgoročno uresničevanje sprejete politike. Zato mora izvršni svet neprestano soočati probleme v tekoči ekonomski politiki s cilji, ki smo si jih zastavili z dolgoročnimi programi in srednjeročnimi načrti.

Prav ob takšnih dilemah je izredno pomembno, da se izvršni svet ne zapira vase, temveč da kot politično izvršilni organ delegatske občinske skupščine neprestano in pravočasno prihaja z ocenami, problemi, predlogi in stališči pred združeno delo, krajevne skupnosti in seveda pred družbenopolitične organizacije, da bi lahko tako vključili čimširši krog delovnih ljudi in občanov, jih tekoče seznanjali s problemi in seveda tako dosegli tudi boljše rezultate. Lahko rečem, da smo v zadnjem letu dosegli izreden napredek v odnosih med politično izvršilnimi organi družbenopolitičnih organizacij in izvršnim svetom.

Stopnja politične koordinacije v občini je dosegla raven, ki že zagotavlja učinkovitejše delo. To politično in akcijsko enotnost politično izvršilnih organov pa je potrebno še nadalje utrjevati, predvsem pa se mora v enaki meri uveljaviti tudi v temeljnih samoupravnih delovnih skupnostih, v krajevnih skupnostih in v dele-

gacijah. Prav tako lahko rečem, da je bilo v zadnjem letu v posameznih sredinah odstranjena vrsta ovir, ki so preprečevale akcijsko enotnost subjektivnih sil, uveljavljanje samoupravnih odnosov in učinkovito reševanje tekočih razvojnih nalog. Na nekaterih področjih, kot na primer na področju komunalnega gospodarstva, so takšni problemi še vedno prisotni in jih bo potrebno v skupni družbeni in politični akciji kar najhitreje in učinkovito odpraviti.

Naloge na področju gospodarskega in socialnega razvoja, ki bomo mogli uspešno uresničevati, če ne bomo vzporedno razvijali tudi političnega sistema socialistične demokracije in med seboj povezovali združenega dela, SIS KS in DPO. Mislim, da imata pri tem izredno odgovornost v svoji povezovalni vlogi izvršni svet in predsedstvo OK SZDL, ki povezuje v enotno fronto vse subjektivne sile in družbene dejavnike. Pri tem pa ne gre za sodelovanje v smislu podaljšane roke, temveč za enotnost družbene in politične akcije.

Še posebej se mi zdi pomembno, da bo v prihodnje potrebno zagotoviti še večjo usklajenost delovanja skupščin SIS in občinske skupščine, v temeljnih samoupravnih skupnostih pa usklajeno delovanje delegacij in samoupravnih organov, da ne bi prihajala istih sredin različna stališča in da bi se reševanje posameznih problemov bolje usmerjalo tja, kjer je samoupravno dogovorjeno, da se morajo reševati.

Prav tako še nismo uspeli vzpostaviti dovolj čvrste in stalne delovne povezave med izvršnim svetom in sveti krajevnih skupnosti. Potrebno bo, da se izvršni svet češče sestaja s predsedniki svetov krajevnih skupnosti, da se pogosteje srečujejo predstavniki izvršnega sveta, izvršilnih organov SIS in krajevnih skupnosti. Seveda ne gre za kakršnekoli formalne sestanke, marveč za to, da bi najrazličnejših oblikah povezovanja neprestano vzpostavljali akcijsko enotnost in tudi večjo učinkovitost pri našem delu.

Tudi odnose med izvršnim svetom ter samoupravnimi in posrednimi organi v združenem delu je potrebno še nadalje razvijati ne samo preko delegatov v zboru združenega dela, temveč tudi preko neposrednih delovnih stikov, v obliki posvetovanj in razgovorov.

Sodelovanje med izvršnim svetom in politično izvršilnimi organi bomo nadalje razvijali med drugim tudi tako, da se bomo skupno sestajali in skupaj ocenjevali probleme ter se dogovarjali za skupne akcije. Posebej pomembno za to sodelovanje je stalna povezanost posameznih odgovornih članov politično izvršilnih organov, da redno koordinirajo svoje delo in so pobudniki za skupne razprave in dogovore.

Rad bi opozoril še na eno vprašanje, ki je v našem političnem sistemu socialistične demokracije izredno občutljivo in ki zasluži našo večjo pozornost. Gre za naš odnos do najrazličnejših pobud predlogov, vprašanj, prošenj itd. naših občanov, ki jih naslavljamo na najrazličnejše načine in na najrazličnejših mestih na odgovorne organe v občini. Tu je brez dvoma najbolj izpostavljen izvršni svet in skupaj z njim tudi upravni organi. Kakorkoli, dolžni smo reagirati in ustvarjati zaupanje občanov v naše delo naša prizadevanja.

Z zaupanjem pa bo rastla tudi pripravljenost za sodelovanje naših skupnih naporih in prizadevanjih.

NOVI ČLANI IZVRŠNEGA SVETA, KI BODO ODGOVARJALI ZA POSAMEZNA PODROČJA:

- predsednik:** Franc Krašovec
- podpredsednik:** Ilija Stanko, odgovoren za področje gospodarske politike in razvoja, cen, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva in zemljiške politike;
- člani:**
 - Janez Jerab**, odgovoren za področje šolstva, kulture in telesne kulture,
 - Dušan Plestenjak**, odgovoren za področje samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje na ravni regije in republike,
 - Radoslav Grom**, odgovoren za področje urbanizma in varstva okolja,
 - Jože Lacko**, odgovoren za področje ljudske obrambe,
 - Janko Pribošič**, odgovoren za področje kadrovske politike in zaposlovanja,
 - Silvo Modrijan**, odgovoren za področje davčne politike in drobnega gospodarstva,
 - Jože Kostanjevec**, odgovoren za področje notranjih zadev,
 - Alojz Sajovec**, odgovoren za področje komunalno stanovanjskega gospodarstva,
 - Bogo Zupančič**, odgovoren za področje inšpekcijskih služb,
 - Stavko Močnik**, odgovoren za področje sklada za gradnjo šol,
 - Brane Jerab**, odgovoren za področje tekoče ekonomske politike

Vsak rezerv ni starešina mora znati postaviti šotor in v tekmovanju so pokazali, da so tega večji.

Rezerv ni starešine pri reševanju taktičnih nalog.

Delovno so radioamaterji proslavili praznik vezistov.

Ob dnevu vezistov — v eni akciji združena široka aktivnost

Ob dnevu vezistov, ki so ga 26. septembra praznovali enote za zveze naše JLA, je bilo zadnje nedeljo v septembru na Tolstem vrhu v nekdanjem taborišču OT 8 (obveščevalne točke) VII. korpusa NOV in POS srečanje preživelih partizanskih kurirjev, obveščevalcev, medvojnih aktivistov OF, rezervnih vojaških starešin, teritorialcev, radioamaterjev in mladincev mladinske pohodne enote Dolomitski odred. V tem nekdanjem taborišču OT 8 je Tone Debevec odkril spominsko obeležje, kjer je v zadnjem letu našega boja proti okupatorju delovala mala skupina partizanskih obveščevalcev.

Že prejšnji dan, v soboto zjutraj, pa je z Vrhniko po partizanskih kurirskih poteh krenila mladinska pohodna enota Dolomitski odred in preko Pekla prišla na Pokojišče. Tam so si postavili šotore. Zakurili so kres in zadonela je partizanska pesem. Mladince pa so obiskali tudi borci in Jože Vintar, Tone Debevec in Dragar so jim pripovedovali o življenju v partizanih in borbah z okupatorjem in belogardisti na tem področju. Radi so prisluhnili njihovi pripovedi in jih povabili, da še pridejo mednje. Naslednje jutro so izvedli streljanje in se napotili skozi gozd na Tolsti vrh.

V nedeljo v ranih jutranjih urah pa so že bili v akciji vezisti enot teritorialne obrambe in ekipe rezervnih vojaških starešin, ki so v Matjaževki najprej streljali, nato pa odšli na orientacijski pohod. Pot jih je pripeljala na Tolsti vrh, kjer so reševali še taktično nalogo in se pomerili v postavljanju šotorov. Te ekipe pa so z določenih točk spremljali in usmerjali radiotelegrafisti enot teritorialne obrambe in z osrednjega prireditvenega prostora ob OT 8 tudi radioamaterji iz Borovnice in z Vrhniko.

Ob pol dvanajstih je zadonela pesem »Druže Tito mi ti se kunemo«. Zbranim je spregovoril Jože Vintar-Strnad ter orisal delovanje skupine petih borcev obveščevalcev na OT 8, ki je bila ustanovljena po drugem napadu na Štampetov

most. Ta skupina je na širšem področju sovražnih postojank Borovnice, Verda, Vrhniko in Logatca ter v sistemu okupacijskega zavarovanja železniške proge na relaciji Borovnica—Štampetov most—Logatec—Planina opravljala naloge vojaško obveščevalnega pomena. Ta kraj, kjer je imela OT 8 svoje taborišče, je sedaj spominsko obeležen. Obeležje je odkril Tone Debevec iz Pokojišča. Kurirjem TV 17 in kurirjem s stalnim bivališčem v naši občini je pododbora partizanskih kurirjev za Notranjsko podelil znake njihove vojne enote — IV. brigade VDV.

Na slovesnosti so Jožetu Vintarju, Jožetu Debevcu in Tonetu Debevcu izročili plakete TV-18 v spomin na zadnji boj TV-18 z domobranci Rupnikovega bataljona v Babnem polju. Enako plaketo je delegacija kurirjev naslednji dan izročila tudi Marija Celarc iz Vrhniko, materi padlega kurirja TV-18 Rada Celarca. Ob 70-letnici so izročili Janezu Brenčiču-Ciñlu nekdanjemu kurirju TV-17 in soustanovitelju pododbora partizanskih kurirjev v priznanje za delo med NOB in sedanje na področju ohranjanja revolucionarnih tradicij zlato plaketo obrora IV. brigade VDV Slovenije.

Izredno delovno vzdušje pa je bilo tisto nedeljo dopoldne na Tolstem vrhu med radioamaterji. Člani radio-klubov iz Borovnice in Ivan Cankar z Vrhniko so sodelovali v tekmovanju vseh slovenskih radioamaterskih postaj v počastitev dneva vezistov. Istočasno pa so radioamaterje širom Slovenije in Jugoslavije obveščali o tem srečanju. Z zborna pa so vezisti vrhniških garnizonov poslali pozdravno brzojavko udeležencev proslave.

Da pa je v naravnem okolju gozdov Tolstega vrha bilo še prijetneje, so poskrbeli mladinci iz Mladinskega kluba, ki so poskrbeli za ozvočenje, člani ZRVS pa za dobro malico.

To srečanje je bilo nedvomno praktična oblika aktivnosti negovanja tradicij NOB in o tem praktično preizkušanje obrambnih sposobnosti širokih struktur. V eni akciji je bila združena široka dejavnost. Take oblike organiziranosti naj bi se prirele tudi vnaprej, za kar pa se bodo morale še bolj zavzemati mlade generacije.

Krajevne organizacije ZRVS, ki so se v počastitev dneva vezistov pomerile v tekmovanju so zasedle naslednji vrstni red:

1. mesto — Vrhnika II. (Srečko Kajtna, Janez Fortuna, Rudolf Venčeslav in Stane Ovsenk)
2. mesto — Vrhnika I. (Milan Markovič, Brane Oblak in Obrad Cicmil)
3. mesto — Verd II. (Janez Zakelj, Janez Filipič in Franc Zibert)
4. mesto sta si razdelila Borovnica II. in Verd I., 5. Dragomer II, 6. je bila ekipa Loga, 7. Dragomer I in 8. Borovnica I.

Kovačnica bratstva in enotnosti

Ob prazniku vezistov in skromni slovesnosti, ki je bila ob odkritju spominske plošče na OT 8 na Tolstem vrhu, je OK ZSMS Vrhniko organizirala dvodnevni mladinski pohod. Navkljub skromni udeležbi je pohod dokaj dobro uspel in tako prispeval k podružabljanju revolucionarnih tradicij našega NOB-ja, obenem pa je bil prava kovačnica bratstva in enotnosti.

Pot je mladinsko pohodno enoto vodila skozi Borovnico do Pekla, kjer je bil krajši postanek in so se mladinci z vojniki pomerili v nogometu, sku pajo zaigrali odbojko in se spoznali med seboj. Popoldne smo nadaljevali pot proti Pokojišču in si hkrati ogledali lepote narave, čudovite slapove v Peklu in tamkajšnje veličastne skalnate previse. Med pohodniki je vladalo pravo tovarištvo, ob glasnem prepovedanju in šalah pa je bil pozabljen marsikateri na poti pridobljeni žuj. Še pred mrakom smo prispeli na Pokojišče, kjer je preostala skupina medtem že postavila tabor in pripravila taborni ogenj za miting. Domačini so nas lepo sprejeli, tovariši Debevec, Vintar in Dragar pa so nam spregovorili o NOB na Pokojišču in v okolici. Večer je v veselem razpoloženju kar prehitro minil. (na fotografiji).

Naslednjega dne je navsezgodaj ju traj prijazen tovariš Dragar za pohodnike pripravil pravo specialiteto. Vsakdo je imel priliko sprehoditi se skozi gozd in poslušati jelenov ruk, za nameček pa je »na klic« pristopil al iz gošče pravi orjak, jelen deseterak ali — če hočete — kapitalni jelen. Po zanimivem ogledu divjadi smo vsi imeli preizkus iz streljanja z malokalibrsko puško in izkazalo se je, da so bila dekleta povsem enakopravna fantom in vojakom, čeprav so bila v manjšini. Po uspešno končanem streljanju smo se zadovoljni odpravili na OT 8, na poti pa smo imeli še daljši postanek, ko nam je o NOB in OT 8 nekaj več povedal tovariš Debevec. Nekaj pred poldnevom smo prispeli na cilj in skupaj z ostalimi udeleženci prisostvovali skromni, vendar prigrčni proslavi ob odkritju spominske plošče na OT 8.

F. T.

Spominsko obeležje je odkril Tone Debevec

Fotografije: M. Borčič

OT 8 VII. Korpusa NOV in POS

Ustanovljena je bila po drugem napadu na Štampetov most ali točneje 16. 7. 1944, s sedežem v gozdovih na področju Tolstega vrha — v predelu vzhodne strani D. Belega vrha — kota 758.

Gre za skupino petih borcev obveščevalcev, ki so na širšem področju sovražnih postojank Borovnica, Verd, Vrhniko, Logatec ter v sistemu okupacijskega zavarovanja železniške proge na relaciji Borovnica, Štampetov most, Logatec, Klanina, opravljali naloge vojaško-obveščevalnega pomena.

OT 8 je na tem področju delovala z krajšo prekinitvijo v mesecih januar, februar, marec 1945, vse od svoje ustanovitve do osvoboditve v maju 1945.

Sedeža taborišča OT 8, ki je bilo urejeno v dolinici pod visoko skalo kot gozdni bivač-zemljanka, sovražniku kljub mnogim prizadevanjem ni uspelo odkriti.

OT 8 je delovala v tesni povezanosti s kurirsko postajo TV 17, s tedanjimi rajonskimi in kasneje z okrajnim odborom OF Vrhniko. V organizirani povezanosti z aktivisti OF na okupiranem ozemlju, preko organizirane javk in ilegalnih kanalov, so borci OT 8 opravljali svoje obveščevalne naloge, zlasti:

— z zbiranjem podatkov o nemških in domobranskih postojankah, nameni in delovanju sovražnika na tem področju, o njegovi oborožitvi, preskrbovanju, utrdbah in moralnem stanju ter o kadrovskih razporeditvah in zasedbi;

— izvajali so nadzor nad sovražnimi premiki, akcijami ter transporti na cesti in ob železnici Ljubljana-Trst;

— ugotavljanjem sovražnih oporišč, štabov in poveljstev, o razporeditvi bunkerjev, minskih polj, skladišč in drugih pomembnih vojaških objektov;

— preverjanje in ocenjevanje učinkov akcij partizanskih enot, zaveznikov bombardiranj, pripravljane podatkov za razna miniranja železniške proge in podobno;

— posebej je bila preko sodelavcev železničarjev organizirana dnevna kontrola prometa na železnici, kontrola transportov vojske in raznega vojnega-strateškega materiala;

— najpomembnejša naloga obveščevalca OT 8 je bila preučevanje, ugotavljanje in spremljanje ukrepov na področju sovražnega zavarovanja železniške proge, še posebej pa dela okoli popraviljanja Štampetovega mostu, glede režima zavarovanja, gradnje novih obrambnih objektov pri Štampetovem mostu in ob železnici, postavljanja minskih polj, na učinke akcij partizanskih miniranj, zaveznikov bombardiranj in podobno. Vključbo kadrovskim težavam, problemom preskrbe, dnevnemu prehajanju močno zastražene železniške proge in kljub težavnemu gibanju ter zadržavanju v sovražnem okupiranem ozemlju so obveščevalci v svoji dejavnosti že v nekaj mesecih dosegli zavidele uspehe, ki so v mnogočem pripomogli k uspešnemu tretjemu rušenju Štampetovega mostu 26. septembra 1944, ki so ga izvedle enote 18. divizije NOV in POS. Obveščevalci so borce 10. Ljubljanske brigade, ki je izvedla direktni naskok na most, kot dobri poznavalci razmer in utrdb, vodili v napad, na najtežjem sektorju napadu KLADOVŠKI GRIČ, ki je bil po drugem napadu na Štampetov most še posebej utrjen. Minerji so pod sovražnim ognjem zaminirali drugi opornik mostu in ga porušili in železniški promet je bil na tem kraju prekinjen kar za 20 dni.

OT 8 je zbrane obveščevalne podatke urejala v posebna obveščevalna poročila, ki so se ročno pisala v petih izvodih in po kurirski zvezi preko TV 17, TV 10-11-12-13-14 in TV 15 trikrat tedensko dostavljala uporabnikom: OC Notranjskega vojnega področja, OC Notranjskega odreda, OC VII. Korpusa in OC GŠS NOV in POS.

Glede na uspešno delo so borci OT 8 v letu 1944 še posebej pohvalili GŠ NOV in POS.

OT 8 in potrebno obveščevalno dejavnost je organiziral in vodil GROM Jože-MAKS, borec od septembra 1943, je do prevzema te dolžnosti pripadal Notranjskemu odredu, kot vodnik-merilec težke brede in četni sekretar SKOU-a. Sod-oval je pri vseh treh napadih na Štampetov most, kot vodič, v zimi 1943-44 pa v mnogih akcijah rušenja železniške proge na sektorju Logatec-Rakek, ter je imel v boju z sovražnikom ob rušenju železniške proge zelo dobre izkušnje.

GROM Jože-MAKS je po začasni ukinitvi OT 8 v novem letu 1945 odšel na obveščevalni tečaj. Po šoli se v naše kraje ni več vrnil. V marcu 1945 je bil kot obveščevalni oficir poslan v skupini obveščevalcev in vezistov z radiosprejemno in oddajno postajo na Štajersko področje. Pri Kostonjci v Krakovski hosti je skupina naletela na nemško zasedo in le dva borca sta bolj prežvela. Med padlimi je na tem delu Slovenije ostal tudi podporočnik MAKS. Po osvoboditvi je bil pokopan in njegovi posmrtni ostanke danes počivajo v grobnici borcev na Vrhniko.

Od vsega začetka, skupaj z MAKSOM, je na OT 8 deloval MAVRIČ TOMO-BRADIČ, borec od spomladi 1942, delavec-kamnosek iz Podpeči pri Preserju. Umril je kmalu po osvoboditvi.

Kot tretji je bil OT 8 dodeljen KOPRIVNIKAR Avgust-JAZON, borec NOV od septembra 1943 in eden najmlajših partizanov z Vrhniko, sedaj živi v Ljubljani.

2. septembra 1944 sta prišla z vrhniškega terena v partizane in na OT 8 nova borca JURJEVIČ RADO-PIK, borec iz Vrhniko in PETJE MARTIN-IGOR, nekdanji trgovski pomočnik pri JERNEJČIČU na Vrhniko, ki pa je pred leti umrl in je pokopan v svojem domačem kraju Šmartno pri Litiji. PETJE MARTIN-IGOR je po odhodu MAKSA tudi vodil OT 8 do osvoboditve.

Kot že omenjeno, je OT 8 od januarja do marca 1945 začasno prenehala delovati. 28. decembra 1944 so namreč Nemci in domobranci iz Borovnice ter s protiletalske postojanke Zavrh iznenada napadli taborišče TV 17 v gozdu med potema »Spodnja stružnica« in »Padeška pot«, niti kilometer oddaljene od taborišča OT 8. (Danes je ta kraj označen z »TV 17-1944«). Goli in bos, uspelo jim je rešiti le osebo rožje, so se kurirji uspeli prebiti iz obkroženega obroča, vendar je bil kurir DEBEVEC, Tone težje ranjen v nogo. Kurirska postaja TV 17 je tedaj delovala v skoraj nevzdržnih razmerah. Zveze s terenskimi aktivisti v Dolomitih so bile ukinjene, ukinjena je bila tudi zveza s Primorsko preko TV-2 a v Kališah pri Logatcu. Vzdrževali so le zvezo s terenom Vrhniko in s tedanjim okrajnim OF odborom Vrhniko ter s TV-10 za smer Notranjska-Dolenjska. Po napadu so kurirji izgubili vso potrebno opremo. V visokem snegu in hudem mrazu ni bilo pogovora za nadaljnje delovanje TV 17 in je bila z ukazom nadrejenega poveljstva začasno ukinjena. Brez kurirjev in njihovih zvez pa je bilo onemogočeno tudi delo OT 8 in obveščevalci so se začasno priključili OC Notranjskega vojnega področja.

Do konca marca 1945 v gozdovih za Ljubljanskim vrhom ni bilo nobene partizanske skupine. V prvih dneh aprila 1945 pa so se vrnili kurirji TV 17. Spet je bila vzpostavljena zveza z OF Vrhniko, TV 2 a za smer Primorska in s TV 10 za smer Notranjska-Dolenjska. Vrnili so se tudi obveščevalci OT 8, ki je s svojim delom nadaljevala vse do osvoboditve.

Kurirji so bili dolžni vztrajati na svoji lokaciji vse do odpoklica, četudi so vedeli da se naše enote že približujejo Logatcu, Vrhniko in Ljubljani. Enote 26. hercegovske divizije so že osvobajale naše kraje in 6. maja 1945 so kurirji TV 10 prinesli na TV 17 povelje, da se postaja ukinja, borci pa nemudoma priključijo svojemu bataljonu v Starem trgu. Zapustili so gozdove in opravili svoj zadnji pohod v osvobojeno Ljubljano, kjer so bili razporejeni na nove dolžnosti v enote slovenske divizije KNOJ-a.

Obveščevalci OT 8 tedaj niso prejeli nobenega ukaza. Samoiniciativno so zapustili svojo točko in krenili proti Logatcu. Tu so se kot obveščevalci priključili Štabu 26. hercegovske divizije in z njim prispeli v osvobojeno Vrhniko in Ljubljano. Nekdanji borci OT 8 so bili razporejeni v enote KNOJ-a na svoje stare dolžnosti obveščevalcev. Svoje naloge so v gozdovih za Ljubljanskim vrhom uspešno končali.

Ko obravnavamo kratek pregled dejavnosti te male skupine požrtvovalnih borcev, ne smemo pozabiti, da vsa njihova uspešnost pa tudi obstoj OT 8 v tistih težkih pogojih na sovražnem terenu, ne bi bila mogoča, če ne bi ustvarili tako pristnega in tovariškega sodelovanja s kurirji TV 17 in če ne bi uživali tako velike moralne in materialne podpore terenskih odborov in krajevnega odbora OF Vrhniko ter podpore in požrtvovalnega sodelovanja mnogih naših hrabrih aktivistov in obveščevalnih sodelavcev na okupirani Vrhniko. Njim gre polna zahvala in priznanje za opravljeno delo, na katerega so lahko opravičeno ponosni.

Od nekdanjih obveščevalcev OT 8 sta danes živa le še PIK in JAZON. Na predlog preživelih kurirjev TV 17 je odbor IV. brigade VDV partizanskih kurirjev za Notranjsko sklenil, da se kraj kjer je imela OT 8 svoje taborišče, spominsko obeleži.

Obeležje bo odkrito 28. 9. 1980 hkrati s proslavljanjem praznika DNEVA VEZISTOV.

JOŽE VINTAR-STRNAD

25 LET TOVARNE ANTENSKIH NAPRAV

Usmerjeni v izvozni program

Petindvajset let, ali četrto stoletje prehojene razvojne poti Tovarne antenskih naprav predstavlja jubilej, zaradi katerega so se v soboto, 4. oktobra zbrali delavci tega kolektiva. Nehote so se spominjali dogodkov, ki so spremljali njihovo razvojno pot, prav tako pa so jim misli že uhajale v prihodnost, za katero si načrtujejo nove cilje.

Začetki segajo v leto 1955, ko je bilo na pobudo takratnega občinskega ljudskega odbora Vrhnika ustanovljeno elektrotehnično podjetje Vrhnika z imenom Elektron. Podjetje je opravljalo elektroinstalacijska dela, vzdrževalo radijske sprejemnike, elektromotorje in druge aparate.

Začetki so bili skromni, razumljivo, saj so bile naložbe v osnovna in obratna sredstva tudi zelo skromne. V prvem letu delovanja je bilo 6 zaposlenih, ki je ustvarjalo temu primeren dohodek. Poslovne prostore so imeli v najemu na dveh lokacijah. Leta 1957 so pričeli z adaptacijo zgradbe, ki je bila last splošnega ljudskega premoženja. V naslednjem letu so se preselili v to zgradbo, na eno samo lokacijo.

Leta 1958 so prvič ponudili tržišču televizijske antene. Do leta 1959 je bilo težišče njihove dejavnosti elektroinstalaterstvo in servisiranje. Po letu 1960 pa sta začeli navedeni dejavnosti zaostajati na račun rasti proizvodnje televizijskih in radijskih anten ter antenskega pribora.

Še preden so zaključili z obnovitvijo prostorov, ki so jih začeli preurejati leta 1957, so se na pobudo in potrebo občinske skupščine leta 1960 preselili v prostore obrtno stavbnega mizarstva Vrhnika. V teh prostorih so delali do leta 1964 in se v tem letu zopet preselili in to na sedanjo lokacijo. Čeprav prostori niso bili idealni, so bili veseli doseženega uspeha, saj so prvič po devetih letih obstoja delovnega kolektiva prišli do kolikor toliko zadovoljivih prostorov.

Ves čas obstoja delovnega kolektiva je bila prisotna želja za dopolnitvi oziroma nov proizvodni program, ki bi nudil kolektivu boljše delovne pogoje, večjo socialno varnost in boljše ekonomičnost. Že na samem začetku so iskali nove proizvode za serijsko proizvodnjo, kot na primer:

električni pekači, regulacijske naprave, elektromotorji, domofonske naprave, svetlobna stikala itd. Pokazalo se je, da niso imeli dovolj strokovnih kadrov niti ustrezne opreme za realizacijo teh idej.

»Da bi si zagotovili boljši ekonomski položaj, smo se poskušali pripojiti h kakšni večji delovni organizaciji, ali se kako drugače tesneje povezati,« pravi direktor Viktor Mramor.

»In v decembru leta 1972 se je naš delovni kolektiv z referendumom odločil za priključitev k združenemu podjetju ISKRA Kranj, kot enovita delovna organizacija, Tovarna antenskih naprav Vrhnika.

Decembra leta 1974 se je naš delovni kolektiv odločil na zboru delavcev, da se kot TOZD z druži v novo delovno organizacijo, v Industrijo širokopolnih izdelkov. V navedeni DO zdaj združuje delo in sredstva 6 proizvodnih TOZD in TOZD prodaja. Delovni kolektiv se je leta 1973 odločil za investicijski program v znesku 3,5 mio. din. Sredstva so bila porabljena predvsem za opremo in instalacije.

Naslednjo investicijsko naložbo smo realizirali v letu 1978 v znesku ca. 5 mio. din. Namen te investicije je bil predvsem zamenjati dotrajano opremo, odpraviti ozka grla in povečati produktivnost. Finančna sredstva so bila porabljena izključno za opremo in orodja. V tem letu smo preuredili in opremili skladišni prostor, v katerem smo pričeli s proizvodnjo malih asinhronskih elektromotorjev z zasenčenimi poli.

Leta 1979 pa smo izdelali investicijski program s predračunsko vrednostjo ca. 17 mio din in vložili kreditni zahtevek v Ljubljanski banki. V okviru te investicije smo predvidevali pridobiti približno 250 kv. m novih površin z nadzidavo obstoječega objekta v vrednosti ca. 5 mio din. Preostalih 12 mio din pa smo namenili za nabavo opreme, orodij in priprav, s katerimi bi povečali produktivnost in s tem povečali dohodek. Žal pa zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja do danes naša vloga v LB še ni rešena. Zaradi izredno tesnih prostorov smo bili prisiljeni pričeti z nadzidavo obstoječega objekta in to z lastnimi finančnimi sredstvi.

Na slavnosti ob jubileju so dolgoletnim delavcem podelili nagrade in priznanja. Prvi je priznanje prejel inž. Franc Fefer, saj je ravno njegovo delo najtesneje povezano s samim začetkom in rastjo tega podjetja. (Foto: M. Borčič)

Če se še enkrat ozremo na prehojeno pot vidimo, da se je delovni kolektiv vseskozi otepal z velikimi težavami, se neprestano odpovedoval in vztrajal, da je dosegel svoje, čeprav morda za tuje oči skromne cilje. Delovni kolektiv je vseskozi napredoval brez znatne družbene pomoči, saj je pretežno vlagal sredstva, ki jih je sam ustvarjal.

Sadovi odpovedovanja in vloženi naporov delovnega kolektiva so očitni, saj jim je uspelo v zadnjih petih letih od 1975 do 1979 celotni prihodek povečati od 16 mio na 80 mio din, kar je 5-krat več. Z enako stopnjo se je povečeval dohodek od 6,6 mio na 34 mio din.

Stopnja zaposlovanja je bila v tem obdobju z izjemo zadnjih dveh let relativno nizka. Število zaposlenih se je v tem obdobju povečalo le za 40% (od 103 na 145 delavcev). Rast osebnih dohodkov pa je bila dokaj umirjena, saj so se povečevali v povprečju na zaposlenega le dva in polkrat. Veliko skrb je delovni kolektiv posvečal rasti materialne osnove dela. Ob vsakem zaključku poslovnega leta je kolektiv težil za tem, da razporedi čim večji delež novoustvarjenih sredstev za sklade podjetja.

Samo v zadnjih petih letih so povečali lastna sredstva podjetja (poslovni sklad) za več kot dva-krat.

Ozirajo pa se naprej. Že vidijo nove obseme naloge, ki so pred njimi v prihodnjem srednjeročnem obdobju in direktor Viktor Mramor je v svojem govoru ob jubileju poudaril:

»Naša razvojna orientacija je usmerjena na takšne programe, ki bodo potrebovali manj uvoženega materiala oziroma da bodo proizvodnoliško intenzivnejši kot doslej, z visoko stopnjo avtomatizacije in večjim deležem vložnega umskega dela kar pomeni, da bomo morali več vlagati v sodobnejšo opremo, avtomatizacijo in kvalitetne strokovne kadre.

Veliko dela in težav nas čaka na področju nagrajevanja po delu. Vpeljati moramo resnično stimulatívno nagrajevanje, ki bo vzpodbujalo vsakega posameznika, s tem pa bomo dosegli boljše rezultate, če bo vsak posameznik videl soodvisnost osebnega dohodka od njegovega vložnega dela.

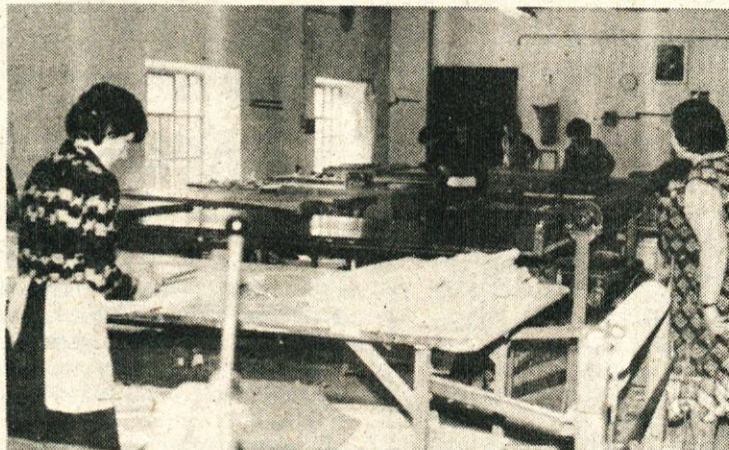
Še naprej je potrebno razvijati naš samoupravni sistem tako, da bo postal lasten vsakemu posamezniku. Vsak posameznik mora čutiti utrip svoje organizacije, se postavljati v vlogo samoupravljalca in poskušati upravljati kot s svojim lastnim premoženjem.

Pomanjkljivosti v Komunalnem podjetju se odpravljajo

Ko so delegati občinske skupščine na sejah zborov v začetku oktobra obravnavali poročilo o izvajanju sklepov občinske skupščine v zvezi z odpravljanjem pomanjkljivosti v Komunalnem podjetju Vrhnika so ocenili, da so sklepi občinske skupščine v glavnem realizirani. V Komunalnem podjetju pa niso še sprejeli samoupravnega splošnega akta o osnovah in menilih za razporejanje čistega dohodka, ki pa je v fazi obravnave in bo referendum za sprejem tega akta izpeljan v mesecu oktobru. Ocenili so, da ta realizirana naloga ne predstavlja bistvenih motenj v samoupravnih odnosih oziroma, da v tem niso huje prizadeti družbeni interesi in da ni potreben začasen ukrep družbenega varstva.

Družbenopolitičnim organizacijam, delavskemu svetu in samoupravni delavski kontroli Komunalnega podjetja so predlagali, da takoj ugotove odgovornost posameznih delavcev Komunalnega podjetja za nerealiziran sprejem tega akta in o tem izdelajo poročilo s sprejetimi sklepi in ga posredujejo komisiji za družbeni nadzor pri občinski skupščini. Strokovna služba KP pa mora do sredine oktobra pripraviti poročilo o delu dvodornega delavskega sveta, načinu sklicevanja sej, udeležbi članov delavskega sveta, o vsebini obravnavanih zadev in ga dostaviti predsedstvu OK SZDL.

Je rešitev res samo v likvidaciji

V Ročni konfekciji smo govorili z delavkami:

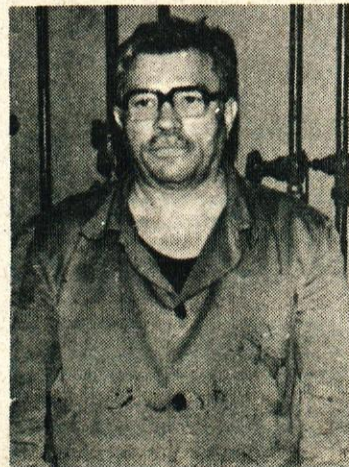
Martina Vrabec: »Tako, ko smo postali svoj TOZD se je začelo govoriti o izgubah, preje so bile informacije ugodne in pohvalne. Vse je prišlo tako iznenada in delavci nismo bili na to pripravljeni.«

Nada Grampovčan: »Hudo je po mnogih letih spreminjati delovno okolje. Tu smo zadovoljni z delom in ko smo si ogledali nova delovna mesta nismo bili vsi najbolj zadovoljni. Tu nam je lepo, imamo dobre pogoje dela.«

Milena Petkovšek: »Sava je pa že takšna tovarna, da bi tudi za nas še našla delo.«

Jože Suhadolnik: »Ljudje so razočarani, ker se je gradilo v vseh drugih TOZD, Vrhničani pa smo pri investicijah vedno izpadli. Večkrat smo opozarjali, da naj se rešuje tudi naša proizvodnja. Sedaj nas je zapustilo že 15 delavcev in to mladim. Vsak dan nas je manj, vendar se bo morala najti rešitev tudi za nas.«

Karel Gumilar: »Povedali so nam o novih delovnih mestih in smo se načelno strinjali. Vendar delavci hočejo vedeti zakaj je do tega sploh prišlo, nihče ne pokaže krivca. Nekdo v Savi je odgovoren za tako stanje, najbrž mi delavci najmanj. Nekateri delavci so še na druge vplivali, da glasujejo proti združitvi, potem pa so kolektiv zapustili. Zakaj niso odšli že pred referendumom.«

Že dlje časa je bila proizvodnja v Savinem TOZD Ročna konfekcija na Vrhniki na meji rentabilnosti. Leta 1978, ko je ta delovna enota postala TOZD, pa se je izkazala izguba v višini več kot 9 milijonov dinarjev. Opravljena je bila takojšnja kratkoročna sanacija. Hkrati pa dogovorjeno, da je potrebno pripraviti dolgoročne in trajnejše rešitve za poslovanje TOZD. Vendar tudi novi proizvodni program, ki ga je pripravila DO Sava ni zagotovil pozitivnega finančnega rezultata zaradi cele vrste omejitvenih faktorjev za novo investicijo. Tako je tudi gospodarski načrt za letošnje leto v celoti ohranjal strukturo lanskoletnega sanacijskega proizvodnega programa. Ta pa ni rodil sadov. Že ob ugotavljanju finančnega rezultata v letošnjem prvem trimesečju je bila spet izkazana izguba v višini 3040 milijonov dinarjev, kar je pospešilo iskanje novih rešitev. Zato so se na skupnem sestanku predstavniki občine, DO Sava Kranj in TOZD Ročna konfekcija, konec maja letos dogovorili, da Sava zagotovi normalno delo v TOZD, hkrati pa pošče nov program v okviru delovne organizacije ali izven nje. V ta prizadevanja pa se je vključil tudi naš Izvršni svet.

To so dejstva. Lahko pa trdimo, da je dejstvo, sicer boleče, tudi to, da v dvajsetih letih v tem TOZD ni bilo nobenih novih bistvenih investicij in kot delavci pravijo, nobenega napredka. In še nekaj oporekajo strokovnim službam: vsak dober gospodarstvenik pač mora gledati tudi vnaprej, investirati in se modernizirati. Tega pa ni bilo in sedaj se je nujno soočiti z dejstvom, da se proizvodnje v kratkem času ne da preusmeriti. Dalo pa bi se, če bi o tem razmišljali pred petimi leti; v tem času bi se že našel ustrezen program. No, ta vlak so zamudili. Pri iskanju novega programa pa se je pokazala možnost, da se problem reši v sodelovanju z LIKO, TOZD Servisi — energetika, ki je zaradi razširitev svojih stranskih dejavnosti — gre za računalniško opremo — iskal nove poslovne prostore.

Tedaj so se vsi odgovorni subjekti zopet sestali in se dogovorili za nadaljevanje akcije za izločitev TOZD Ročna konfekcija iz delovne organizacije Sava in za združitve z LIKO TOZD Tovarne stolov Verd. Dogovorili so se, da se Ročna konfekcija vključi s celotnimi osnovnimi sredstvi, skladom skupne porabe in vsemi zaposlenimi. Do te priključitve naj bi prišlo 30. septembra.

Očitno pa delavci, ki so si že ogledali delovna mesta v Tovarni stolov, kjer so jih seznanili tudi z delovnimi pogoji, pravicami in obveznostmi, niso sprejeli predloga rešitve ekonomskega položaja TOZD in so se zato nadaljevale neorganizirane razprave o neustreznosti rešitve. Delavci so v prisotnosti predstavnikov Save in LIKA očitali, da ni bilo vse storjeno, da ne bi prišlo do ukinitve TOZD in izražali nezadovoljstvo v zvezi s pripojitvijo k Tovarni stolov in z nezaupanjem gledali na novo oko-

lje, kjer naj bi delali. Seveda, res je, da so pogosto Stolari nekoliko težji, konfekarne pa je mogoče predvsem težko delo, prah in ropot.

Do referendumu je prišlo 10. septembra in priključitvi je bil zavrnjen. Od 60 delavcev je bilo glasovalo 15, proti pa jih je bilo 35, 6 glasov je bilo neveljavnih, 4 delavci pa so bili opravičeni odsotni. V Savi ocenjujejo, da referendum ni uspešno zaradi navezanosti delavcev na obstoječo lokacijo in kljub temu, da je bil vsak delavec v celoti in informiran o nujnosti prenehanja proizvodnje in s tem TOZD.

V LIKU pa ocenjujejo, da referendum ni uspešno ker gre za majhen kolektiv, ki se je med seboj dogovoril, ker imajo delavke že precej delovne staža in so na delo, ki ni zahtevno navajene, pa sedanji delovni pogoji so zadovoljivi. Menijo, da je na tako odločitev vplivala prepozna seznanjenost delavcev s samoupravnim sporazumom.

Komite OK ZKS, ki se je že v fazi razprav vključil v politično akcijo za sprejem predloga rešitve ekonomskega položaja TOZD, je na dveh sejah v septembru ocenil, da so bili sicer delavcem pojasnjeni razlogi za predlagano rešitev, vendar pri tem niso bili dovolj upoštevani stvarni in osebni zadržki delavcev. Pomemben faktor pa je bil tudi kratak čas, da bi delavci sprejeli celovitost svojega ekonomskega položaja in stvarnih možnosti za njegovo rešitev. Hitro ukrepanje Save in nekateri postopki pri delavcih utrdili prepričanje, da se jih želijo hitro znebiti, ne da bi popreje poiskali vseh možnosti.

V pogovoru z delavci: Nada Grampovčan, Martina Vrabec, Milena Petkovšek, Karel Gumilar in Jožetom Suhadolnikom, smo izvedeli, da načelno strinjajo, da se priključijo LIKU. Poudarjajo pa so, da je vest, da slabo poslušajo prišla izven, saj so jih v Savi, dokler niso postali svoj TOZD vedno hvallili. Kar naenkrat pa tolikšne izgube pravijo, da temu niso krivi delavci. Strokovni kadru, ki pa ga pri njih praktično ni — vsi so v Krki — očitalo, da so se zanje premalo brigali in hočejo zvedeti, zakaj je do tega sploh prišlo, kdo je kriv; pravijo, da delavci sigurno ne. Še ne verjamejo, da se proizvodnja ležalnih blazin ne bo nadaljevala v Kranju, kajti težko si je zamišljati, da bi proizvodnja kot edina v Jugoslaviji povsem ostala.

Za delavce ni lahko, nekateri so že 20 let v tovarni, sedaj pa naspelem referendumu pa jih ni ki so agitirali proti združitvi z LIKO, zapuščajajo pa so pretežno mladi ljudje.

Sedaj še vedno ostaja odprto vprašanje, kako čim boljše preusmeriti to proizvodnjo in če se v polni meri najde neke rešitve, bo likvidacija neizogibna. Zato svet intenzivno išče ustrezno rešitev, saj kot je povedal predsednik občinskega sindikalnega sveta Andrej Vič, delavci ne smejo nositi posebnih materialnih posledic, za kar so v bistvu sami najmanj krivi.

Mimohod pred častno tribuno na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični.

S prizadevnostjo raste kvaliteta

epo zapeti pesmi vsakdo rad
luhne in tako jo zapoje moški
zbor LIKO iz Verda, ki je
nekako sedem let in se je
zpel v sam vrh slovenske
skoraj vsake zborovske glasbe. Ven-
kot pravi njihov dolgoletni
agor in zborovodja Tone
Jurjevčič, zbor še ni dosegel
ga, kar res zmore. « Po svojih
njih lahko rečem, da so še
no rezerve v dikciji, v izena-
vanju registrov — zbor je na-
tehnološki mlad in »štirne« še niso
ne in v umetniški interpre-
« je dejal Tone Jurjevčič,
morni in vestni glasbeni pe-
og, s katerim je tesno pove-
na vrhniško glasbeno ustvar-
čno, ko smo se z njim in Jakom
samonom, članom tega zbora,
iljšali v pogovor na osnovni šoli
dvina Cankarja, kjer učencem
zveča glasbeno znanje. Živi z
abo, predvsem pa z zborov-
pesmijo, vendar skromen
ne govori o sebi, govori o
ih, o zboru kot celoti, o nji-
nem delu in prizadevnosti, ki
uspehi vsak dan večja.

In kdo so ti fantje, ta pevski
zbor LIKO iz Verda, kdaj so za-
čeli peti, smo hoteli zvedeti od
njihovega neumornega organi-
zatorja in predsednika zbora
Jaka Petkovška. Nismo ga našli,
bil je v bolnišnici, zato smo na-
prosili podpredsednika zbora
Jaka Susmana, da pove kaj več
o zboru.
»Moški pevski zbor LIKO Verd
je pričel z delom februarja 1973,
ko smo se pripravljali na proslav-
ljanje 100-letnice Parketarne
Verd in 10-letnice podjetja LIKO.
Prvič je nastopil na tej proslavi
poleti 1973. Ker pa so pevci še
želeli nadaljevati z organiziranim
prepevanjem, se je skupina
tedaj nekaj čez dvajsetih pevcev
jeseni spet zbrala in začela z va-
jami.

V prvih dveh letih obstoja je
zbor pel le lažje pesmi in z njimi
sodeloval na proslavah in raznih
kulturnih prireditvah. Sčasoma
si je zbor zastavil težji program,
za kar je bilo treba vložiti še več
dela in truda. Tako smo že v letu
1975 izvedli prvi samostojni ce-

lovečerni koncert, ki je zelo
dobro uspel.

Tako nam je vsakoletni celo-
večerni koncert postal obvezni
del programa v vsaki sezoni. Še
več. V letu 1976 in 1980 smo pri-
pravili celo dva celovečerna
koncerta. Vendar pa ti koncerti
niso ostali samo enkratna prire-
ditev, saj smo z njimi gostovali
tudi po bližnji in daljni okolici.

Začeli smo navezovati tudi
stike z drugimi pevskimi zbori.
Tako smo imeli skupne koncerte
z zborom iz Radomelj, logaškim
zborom in sedaj tudi z zborom
Srečko Kosovel iz Ajdovščine.
Srečanja postajajo tradicionalna
in jih nameravamo še prirediti.
Tudi čez mejo seže glas našega
pevskega zbora, saj smo
uspešno peli v pobratnem Go-
narsu v letu 1977.

Da pa zbor pridobiva tudi na
kvaliteti, povedo tudi ocene na
zborovskih tekmovanjih v slo-
venskem merilu. Tako smo prvič
nastopili na RTV Ljubljana v ok-
viru tekmovanja »Amaterski
zbori pred mikrofonom« v letu

1976 v drugi težavnostni stopnji,
ravno tako tudi, naslednjič, pri
čemer je bila kritika pohvalna.
Tako smo se odločili in nastopili
tudi v prvi težavnostni skupini.

Največji uspeh pa je vsekakor
udeležba na tekmovanju pev-
skih zborov Slovenija »Naša
pesem« v Mariboru, kjer smo
leta 1978 prejeli bronasto pla-
keto mesta Maribor in skupno 8.
mesto med moškimi zbori v Slo-
veniji. Letos pa smo za malen-
kost zgrešili srebrno plaketo,
uvrstili pa smo se na 4. mesto
med moškimi amaterskimi pev-
skimi zbori v Sloveniji, kar je
vsekakor velik uspeh, kar nam
daje še večji polet pri delu in pri-
pravah na tekmovanje »Naša
pesem« leta 1982.

Za vsakim uspehom še večji
uspeh. In kje so korenine teh
uspehov. »To je pretežno mlad
zbor,« pravi Tone Jurjevčič, »in
ravno mladi se hitro uče. V zboru
pa je toliko mladih fantov, ker
imamo sodoben repertoar. Pa še
to je: več mladih pritegne še
druge, vrstniki se zbirajo tudi za-
radi družine. Ti fantje pa so ve-
činoma moji učenci, ki sem jih
učil v osnovni šoli in poznajo
moje delo. Začeli smo se udele-
ževati tekmovanj in snemanj, bili
smo deležni spodbudnih kritik in
ta tekmovalni duh vodi pevce k
še večji delavnosti.

Kvaliteta dela se je spremenila,
ko smo vaje tako organizirali,
da tenoristi in basisti vadijo dva-
krat tedensko vsaki zase. Delo si
z Mitjem Drašlerjem — z njim
sva se udeležila tudi vseh petih
seminarjev za zborovodje zbor-
rov, ki se udeležujejo maribor-
skih tekmovanj — razdeliva in
popolnoma izkoristimo vaje.
Hkrati pa vse, ki znajo igrati na
kak instrument, vzgajava v bo-
dočega pevovodja.

Zbor je doslej pel pesmi v
sedmih jezikih. Kaže, da veliko in
resno vadijo. Programi za tek-
movanja jim navadno ne delajo
velikih težav. To pa zato, ker
imajo že v svojem letnem pro-
gramu dela doseženo vsak isto
kvalitetno in težavnostno raven.
Član zbora je tudi Janez Drašler,
ki poje pri akademskem pev-
skem zboru Tone Tomšič in do
nedavnega je pel pri komornem
zboru RTV Ljubljana. Njegove
izkušnje so koristne in motivirajo
tudi druge pevce.

Uspehov najbrž ne bi bilo, če
ne bi bili izredno organizirani.
Imajo umetniški svet, pet članov
zbora je v njem, ki vpliva na
izbiro programa s tem, da ima
tudi vsak pevec možnosti vpliva-
nja na program. Velikokrat se
zgodijo, da ravno oni predlagajo,
naj se začno učiti novih in za-
htevnejših pesmi. Zanimivo pa
je, pravi zborovodja, da si v času
študija nikdar nisem mislil, da
bom kdaj učil tako zahtevne
pesmi; enostavno si nisem pred-
stavljajal, da bo kdaj na Vrhniki to-
liko dobrih pevcev. Lani pa so se
vse skupine: LIKO, IUUV, in
šole udeležile vseh važnejših
pevskih manifestacij v Sloveniji.
To pa kaže na kvaliteto in široko
dejavnost.

Začenjajo se predstave »filmskega gledališča«

S filmom Strah ima hitre noge smo začeli letošnji ciklus
predstav filmskega gledališča. Odločili smo se za drugačno
obliko predstavitve izbranih filmov, kot smo to počeli lani.

Vsakotedenski uvodi filmskih kritikov postajajo z dragimi
prevoznimi stroški skoraj nedosegljivi, obenem pa ob proble-
matičnem obisku posameznih predstav nastaja vprašanje
smiselnosti takšne predstavitve.

Odslej boste lahko ob izbranih filmih, ki vam jih bomo pred-
stavljali ob petkih (ali ob četrkih, če v petek ne bo filmske pred-
stave) dobili filmski list, ki vam bo v skromni obliki na kratko in
jedrnat, pa vendar dovolj privlačno predstavil film s sporeda
filmskega gledališča. Taka oblika je cenejša, obenem pa si
bomo tako zagotovili širši krog sodelavcev, ki bodo te filmske
lističe pisali — saj njihovo sodelovanje ne bo odvisno od fizične
prisotnosti. Načrtujemo pa, da bi enkrat mesečno omogočili ob
izbranim filmu pogovor po projekciji, na katerega bi povabili
bodisi profesionalnega ali amaterskega strokovnjaka s po-
dročja filmske zgodovine, kritike, teorije ali celo proizvodnje, ki
bi bil pripravljen žrtvovati svoj čas in znanje za osvetlitev pro-
blemov, ki gredo navadno mimo povprečnega gledalca. Ta
navadno terja od filmske predstave zgolj »zgodbo«, ki bi pri-
tegnila in razvedrila — vsi pa vemo, da je film lahko tudi nekaj
več — in to nekaj več je naloga in cilj predstav filmskega gle-
dališča.

Kako bomo uspeli, je odvisno od nas, organizatorjev in vas
gledalcev, ki boste tak način predstave sprejeli — eni bolj,
drugi manj. Želimo si le potrpljenje, strpnosti. Zavedamo se, da
utegne biti začetek težak, da mnogi od vas filmskega lista ne
boste prebrali — niti ga ne boste vzeli v roke. Toda, bodite
strpni do tistih, ki jim filmska predstava pomeni umetniški užiti-
tek. Z nediscipliniranostjo, govorjenjem, presedenjem in po-
govarjanjem med predstavo pač ni mogoče uživati ob dobrem
filmu. Upam si trditi, da je prav neprimerno obnašanje eden od
vzrokov, da mnogi Vrhniki zahajajo v kino raje v Ljubljano in
ne k nam, čeprav so številni filmi z našega sporeda v Ljubljani
kasneje na sporedu. Ena od nalog, ki smo si jo zastavili, je tudi
kulturnost filmskih predstav.

Za uvod v letošnjo sezono filmskega gledališča smo na-
merno izbrali film Strah ima hitre noge, ker vemo, da bi ga ho-
teli videti veliko Vrhnikičanov, ki so o njem — potem, ko je igral v
Ljubljani — slišali same pohvalne besede. Mislim, da tudi film-
ska kritika filmu ni nenaklonjena. Priznava mu visoko obrtniško
raven, dognano dramaturgijo mojstra, ki zna iz tako postavlje-
nega zaporedja dogodkov in oseb, ki se nam predstavljajo, iz-
tisniti največjo možno mero privlačnosti, humorja in napetosti,
ki omogočajo gledalčevu sodelovanje in nazadnje navdušenje
nad filmom. Vse to seveda ni tisto »nekaj več«, kar ob filmskem
gledališču obljublamo, vendar za uvod ravno dovolj, da pri-
tegne čimveč gledalcev in vas seznanji z našimi cilji.

Spored za november:

»Krč« — slovenski film

»Poti na jug« — francoski film

»Lovec na jelene« — francoski film

MARJAN KOŠIR

Pionirji po poti spominov

V ponedeljek, 29. septembra, so tudi borovniški pionirji primerno
proslavili svoj praznik — dan pionirjev. Zbrali so se ob osnovni šoli,
kjer so izvedli krajši program, na koncu pa objavili izvolitev novega
vodstva pionirske organizacije in dveh zastavonoš; nato so pionirji
nižjih razredov krenili na izlet v Pikel, oni iz višjih razredov pa na Slem-
ena do spominske kočice nekdanje kurirske releeje postaje TV-17.
Pot je bila sicer precej dolga, toda v suhem in sončnem jesenskem
dnevu kar prijetna. Mimo Češnjice so krenili po znani Colski poti, ki je
bila v času NOB prava »partizanska pot«, nato pa naprej pod Malim
Jasenovcem in mimo Colske doline do cilja, kjer so jih pričakali nek-
danji borci in aktivisti borovniškega kraja.

Veseli živčav je odmeval daleč tja proti Tolstemu vrhu, bolj rado-
vedni so se plazili v improvizirane šotore, najbolj korajžni pa so plezali
visoko po drevju in skalovju, drugi pa so pospravljali svoj
prigrizek, ki so ga prinesli s seboj, nato pa so se vpisali v knjigo obi-
skov. Potem pa so prisluhnili pripovedovanju nekdanjih partizanskih
kurirjev TV-17, Jožeta Vintarja-Strnada in Toneta Debeveca, ki sta jim
iz svojih spominov izluščila nekaj iz življenja in dela, kakor tudi doži-
vetih dogodkov kurirjev te postaje, ki je v tamkajšnih gozdovih delo-
vala od jeseni leta 1942 do konca vojne.

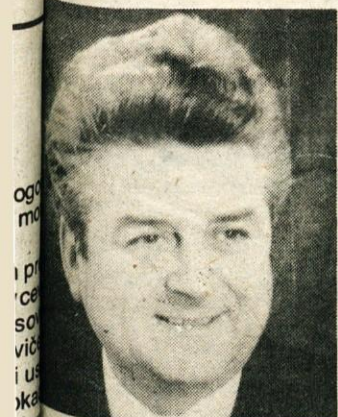
Veseli in razpoloženi so krenili nazaj v dolino z obljubo, da se bodo
vrnili v te lepe notranjske gozdove in obiskali tudi druge kraje znane iz
NOB.

TONE DEBEVEC

Srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov na Vrhniki

V sodelovanju z ZKO Slovenije, mladine in naše občinske zveze bo
24. oktobra 9. območno srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov.
Na razpis je prispelo 19 sestavkov, ki jih bo pregledala tričlanska žirija
in izbrala najboljše tekste. Mladi ustvarjalci iz Vrhnike, Logatca, Cer-
knice, Grosupelj in ljubljanskih občin se bodo predstavili v prijetni sre-
dini Cankarjeve knjižnice, kjer bo literarni večer, zatem pa pogovor za
okroglo mizo.

Na literarnem večeru bodo sodelovali tudi člani gledališke skupine
SNG Vrhnika.

Jaka Petkovšek — predsednik

Tone Jurjevčič — zborovodja

Jaka Susman — podpredsednik

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE

Aduti dobre kuhinje
Bratko I.: Čas knjige
Brenk F.: Prva dva slovenska dolga filma
Brenk F.: Slovenski film
Davies H.: Beatli 1/2
Domači pek
Družbeno varstvo samoupravnih pravic in druž-
bene lastnine
Fazarinc A.: Zdravstveno varstvo
Friškovec F.: Osnove logike
Gorjanc F.: AV sredstva
Hibernik R. S.: Opredelitev
Izhodišča za sprotno obravnavanje rezultatov go-
spodarjenja
Jan I.: Kokrški odred 1/3
Josip Broz na čelu kolone
Krofič B.: Plesna vzgoja predšolskih otrok
Likar P.: Lev Milčinski
Mestne renta in cena stavbnega zemljišča
Middlebrook M.: Konvoj
Mikuž J.: Stolnica v Kopru
Mušič J.: Oton Župančič
Naloge kadrovske dejavnosti v organizacijah zdru-
ženega dela
Osnovna šola
Pantič — Starič N.: Konzerviranje z mrzom
Petru P.: Narodni muzej
Rizman R.: Marksizem in nacionalno vprašanje
Seferović M.: Tito vrhovni komandant
Stanič J.: Razpotja komunizma
Strohsack B.: Disciplinska odgovornost in postop-
ek
Strugar V.: Jugoslavija 1941—1945
Šinkovec J.: Samoupravno odločanje delavcev
Šinkovec J.: Samoupravno pravo v ZD
Taševski D.: Resnica o makedonskem narodu
Teoretični in metodološki aspekti raziskovanja ra-
zvoja socialistične samoupravne družbe
Tepina A.: Kratak pregled nemške slovnice
Tomšič V.: Izbrani teksti 1/2

Voglar? Glasbena vzgoja predšolskih otrok
Voglar M.: Kako približamo otroku glasbo
Vreg F.: Javno mnenje in samoupravna demokra-
cija

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Hofman B.: Ringo Star
Manček M.: Kužek Vuf. Muček Mjav. Piščanček
Pik. Zajček Uh.
Petiška E.: Stare grške bajke
Reichman J.: Muca
Vitev G.: Zrcalce

Za odrasle:

Golar M.: Pozabljeni dan
Jakopim G.: Veronika
Potrč I.: Zločin
Remec M.: Prepoznavanje
Vilhar S.: Sence pod Matajurjem
Vipotnik J.: Ledina
Antić I.: Hakatomba
Gregorič S.: Izbrane poezije
Kne M.: Ko bo s čudovito gladkim gibom ukazala
finale

Salamun T.: Maske
Šumenjak A.: Pesmi med žetvijo
Zlobec C.: Glas

Prevodi:

Kane H.: Kavč
Kanin G.: Tracy in Hepburnova
Lessing D.: Generalka za pikel
Simonen G.: Pismo mojemu sodniku
Wouk H.: Vihre vojne 1/2

Lirika:

Ady
Pindar
Tadjanović
Ungaretti
Villon
Wordsworth

CANKARJEVA KNJIŽNICA
VRHNIKA

25 LET TOVARNE ANTENSKIH NAPRAV

Usmerjeni v izvozni program

Petindvajset let, ali četrto stoletje prehojene razvojne poti Tovarne antenskih naprav predstavlja jubilej, zaradi katerega so se v soboto, 4. oktobra zbrali delavci tega kolektiva. Nehote so se spominjali dogodkov, ki so spremljali njihovo razvojno pot, prav tako pa so jim misli že uhajale v prihodnost, za katero si načrtujejo nove cilje.

Začetki segajo v leto 1955, ko je bilo na pobudo takratnega občinskega ljudskega odbora Vrhnika ustanovljeno elektrotehnično podjetje Vrhnika z imenom Elektron. Podjetje je opravljalo elektroinstalacijska dela, vzdrževalo radijske sprejemnike, elektromotorje in druge aparate.

Začetki so bili skromni, razumljivo, saj so bile naložbe v osnovna in obratna sredstva tudi zelo skromne. V prvem letu delovanja je bilo 6 zaposlenih, ki je ustvarjalo temu primeren dohodek. Poslovne prostore so imeli v najemu na dveh lokacijah. Leta 1957 so pričeli z adaptacijo zgradbe, ki je bila last splošnega ljudskega premoženja. V naslednjem letu so se preselili v to zgradbo, na eno samo lokacijo.

Leta 1958 so prvič ponudili tržišču televizijske antene. Do leta 1959 je bilo težišče njihove dejavnosti elektroinstalaterstvo in servisiranje. Po letu 1960 pa sta začeli navedeni dejavnosti zaostajati na račun rasti proizvodnje televizijskih in radijskih anten ter antenskega pribora.

Še preden so zaključili z obnovitvijo prostorov, ki so jih začeli preurejati leta 1957, so se na pobudo in potrebo občinske skupščine leta 1960 preselili v prostore obrtno stavbnega mizarstva Vrhnika. V teh prostorih so delali do leta 1964 in se v tem letu zopet preselili in to na sedanjo lokacijo. Čeprav prostori niso bili idealni, so bili veseli doseženega uspeha, saj so prvič po devetih letih obstoja delovnega kolektiva prišli do kolikor toliko zadovoljivih prostorov.

Ves čas obstoja delovnega kolektiva je bila prisotna želja za dopolnilni oziroma nov proizvodni program, ki bi nudil kolektivu boljše delovne pogoje, večjo socialno varnost in boljše ekonomičnost. Že na samem začetku so iskali nove proizvode za serijsko proizvodnjo, kot na primer:

električni pekači, regulacijske naprave, elektromotorji, domofonske naprave, svetlobna stikala itd. Pokazalo se je, da niso imeli dovolj strokovnih kadrov niti ustrezne opreme za realizacijo teh idej.

»Da bi si zagotovili boljši ekonomski položaj, smo se poskušali pripojiti h kakšni večji delovni organizaciji, ali se kako drugače tesneje povezati,« pravi direktor Viktor Mramor.

»In v decembru leta 1972 se je naš delovni kolektiv z referendumom odločil za priključitev k združenemu podjetju ISKRA Kranj, kot enovita delovna organizacija, Tovarna antenskih naprav Vrhnika.

Decembra leta 1974 se je naš delovni kolektiv odločil na zboru delavcev, da se kot TOZD združi v novo delovno organizacijo, v Industrijo širokopolno izdelkov. V navedeni DO zdaj združuje delo in sredstva 6 proizvodnih TOZD in TOZD prodaja. Delovni kolektiv se je leta 1973 odločil za investicijski program v znesku 3,5 mio. din. Sredstva so bila porabljena predvsem za opremo in inštalacije.

Naslednjo investicijsko naložbo smo realizirali v letu 1978 v znesku ca. 5 mio. din. Namen te investicije je bil predvsem zamenjati dotrajano opremo, odpraviti ozka grla in povečati produktivnost. Finančna sredstva so bila porabljena izključno za opremo in orodja. V tem letu smo preuredili in opremili skladišni prostor, v katerem smo pričeli s proizvodnjo malih asihronskih elektromotorjev z zasenčenimi poli.

Leta 1979 pa smo izdelali investicijski program s predračunsko vrednostjo ca. 17 mio din in vložili kreditni zahtevek v Ljubljanski banki. V okviru te investicije smo predvidevali pridobiti približno 250 kv. m novih površin z nadzidavo obstoječega objekta v vrednosti ca. 5 mio din. Preostalih 12 mio din pa smo namenili za nabavo opreme, orodij in priprav, s katerimi bi povečali produktivnost in s tem povečali dohodek. Žal pa zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja do danes naša vloga v LB še ni rešena. Zaradi izredno tesnih prostorov smo bili prisiljeni pričeti z nadzidavo obstoječega objekta in to z lastnimi finančnimi sredstvi.«

Na slavnosti ob jubileju so dolgoletnim delavcem podelili nagrade in priznanja. Prvi je priznanje prejel inž. Franc Fefer, saj je ravno njegovo delo najtesneje povezano s samim začetkom in rastjo tega podjetja. (Foto: M. Borčič)

Če se še enkrat ozremo na prehojeno pot vidimo, da se je delovni kolektiv vseskozi otepal z velikimi težavami, se neprestano odpovedoval in vztrajal, da je dosegel svoje, čeprav morda za tuje oči skromne cilje. Delovni kolektiv je vseskozi napredoval brez znatne družbene pomoči, saj je pretežno vlagal sredstva, ki jih je sam ustvarjal.

Sadovi odpovedovanja in vloženi naporov delovnega kolektiva so očitni, saj jim je uspelo v zadnjih petih letih od 1975 do 1979 celotni prihodek povečati od 16 mio na 80 mio din, kar je 5-krat več. Z enako stopnjo se je povečeval dohodek od 6,6 mio na 34 mio din.

Stopnja zaposlovanja je bila v tem obdobju z izjemo zadnjih dveh let relativno nizka. Število zaposlenih se je v tem obdobju povečalo le za 40% (od 103 na 145 delavcev). Rast osebnih dohodkov pa je bila dokaj umirjena, saj so se povečevali v povprečju na zaposlenega le dva in polkrat. Veliko skrb je delovni kolektiv posvečal rasti materialne osnove dela. Ob vsakem zaključku poslovnega leta je kolektiv težil za tem, da razporedi čim večji delež novoustanovljenih sredstev za sklade podjetja.

Samo v zadnjih petih letih so povečali lastna sredstva podjetja (poslovni sklad) za več kot dva-krat.

Ozirajo pa se naprej. Že vidijo nove obširne naloge, ki so pred njimi v prihodnjem srednjeročnem obdobju in direktor Viktor Mramor je v svojem govoru ob jubileju poudaril:

»Naša razvojna orientacija je usmerjena na takšne programe, ki bodo potrebovali manj vložene materialne oziroma bodo proizvodni izvozno zanimivi. Novi programi morajo biti tehnološko intenzivnejši kot doslej, z visoko stopnjo avtomatizacije in večjim deležem vložene materialne dela kar pomeni, da bomo morali več vlagati v sodobnejšo opremo, avtomatizacijo in kvalitetne strokovne kadre.

Veliko dela in težav nas čaka na področju nagrajevanja po delu. Vpeljati moramo resnično stimulatívno nagrajevanje, ki bo vzpodbujalo vsakega posameznika, s tem pa bomo dosegli boljše rezultate, če bo vsak posameznik videl soodvisnost osebnega dohodka od njegovega vložene dela.

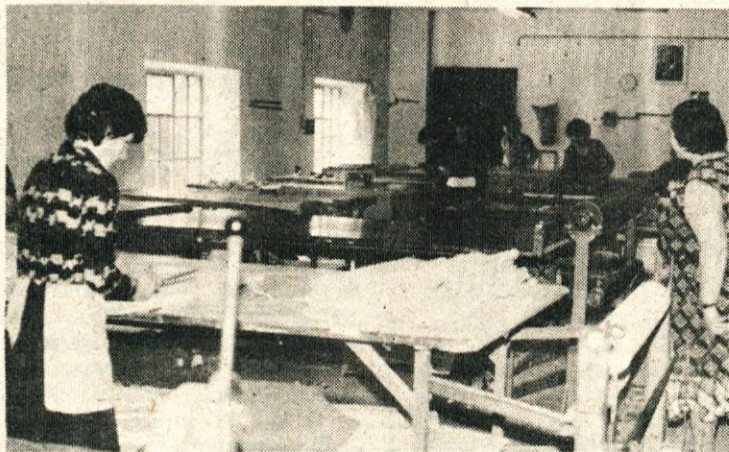
Še naprej je potrebno razvijati naš samoupravni sistem tako, da bo postal lasten vsakemu posamezniku. Vsak posameznik mora čutiti utrip svoje organizacije, se postavljati v vlogo samoupravljalca in poskušati upravljati kot s svojim lastnim premoženjem.«

Pomanjkljivosti v Komunalnem podjetju se odpravljajo

Ko so delegati občinske skupščine na sejah zborov v začetku oktobra obravnavali poročilo o izvajanju sklepov občinske skupščine v zvezi z odpravljanjem pomanjkljivosti v Komunalnem podjetju Vrhnika so ocenili, da so sklepi občinske skupščine v glavnem realizirani. V Komunalnem podjetju pa niso še sprejeli samoupravnega splošnega akta o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka, ki pa je v fazi obravnave in bo referendum za sprejem tega akta izpeljan v mesecu oktobru. Ocenili so, da ta realizirana naloga ne predstavlja bistvenih motenj v samoupravnih odnosih oziroma, da v tem niso huje prizadeti družbeni interesi in da ni potreben začasen ukrep družbenega varstva.

Družbenopolitičnim organizacijam, delavskemu svetu in samoupravni delavski kontroli Komunalnega podjetja so predlagali, da takoj ugotove odgovornost posameznih delavcev Komunalnega podjetja za nerealiziran sprejem tega akta in o tem izdelajo poročilo s sprejetimi sklepi in ga posredujejo komisiji za družbeni nadzor pri občinski skupščini. Strokovna služba KP pa mora do sredine oktobra pripraviti poročilo o delu dvodomnega delavskega sveta, načinu sklicovanja sej, udeležbi članov delavskega sveta, o vsebini obravnavanih zadev in ga dostaviti predsedstvu OK SZDL.

Je rešitev res samo v likvidaciji

V Ročni konfekciji smo govorili z delavkami:

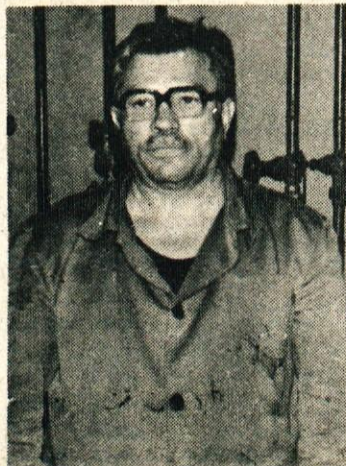
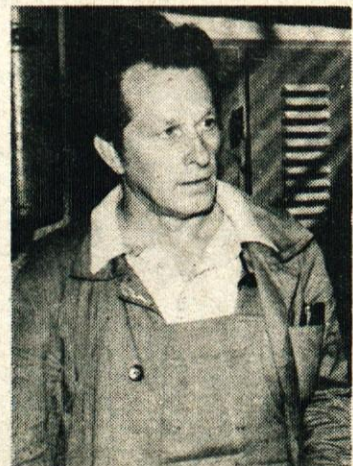
Martina Vrabec: »Tako, ko smo postali svoj TOZD se je začelo govoriti o izgubah, preje so bile informacije ugodne in pohvalne. Vse je prišlo tako iznenada in delavci nismo bili na to pripravljeni.«

Nada Grampovčan: »Hudo je po mnogih letih spreminjati delovno okolje. Tu smo zadovoljni z delom in ko smo si ogledali nova delovna mesta nismo bili vsi najbolj zadovoljni. Tu nam je lepo, imamo dobre pogoje dela.«

Milena Petkovič: »Sava je pa že takšna tovarna, da bi tudi za nas še našla delo.«

Jože Suhadolnik: »Ljudje so razočarani, ker se je gradilo v vseh drugih TOZD, Vrhnici pa smo pri investiciji vedno izpadli. Večkrat smo opozarjali, da naj se rešuje tudi naša proizvodnja. Sedaj nas je zapustilo že 15 delavcev in to mladih. Vsak dan nas je manj, vendar se bo morala najti rešitev tudi za nas.«

Karel Gumilar: »Povedali so nam o novih delovnih mestih in smo se načelno strinjali. Vendar delavci hočejo vedeti zakaj je do tega sploh prišlo, nihče ne pokaže krivca. Nekdo v Savi je odgovoren za tako stanje, najbrž mi delavci najmanj. Nekateri delavci so še na druge vplivali, da glasujejo proti združitvi, potem pa so kolektiv zapustili. Zakaj niso odšli že pred referendumom.«

Že dlje časa je bila proizvodnja v Savinem TOZD Ročna konfekcija na Vrhniki na meji rentabilnosti. Leta 1978, ko je ta delovna enota postala TOZD, pa se je izkazala izguba v višini več kot 9 milijonov dinarjev. Opravljena je bila takojšnja kratkoročna sanacija. Hkrati pa dogovorjeno, da je potrebno pripraviti dolgoročne in trajnejše rešitve za poslovanje TOZD. Vendar tudi novi proizvodni program, ki ga je pripravila DO Sava ni zagotovil pozitivnega finančnega rezultata zaradi cele vrste omejitvenih faktorjev za novo investicijo. Tako je tudi gospodarski načrt za letošnje leto v celoti ohranjal strukturo lanskoletnega sanacijskega proizvodnega programa. Ta pa ni rodil sadov. Že ob ugotavljanju finančnega rezultata v letošnjem prvem trimesečju je bila spet izkazana izguba v višini 3040 milijonov dinarjev, kar je pospešilo iskanje novih rešitev. Zato so se na skupnem sestanku predstavniki občine, DO Sava Kranj in TOZD Ročna konfekcija, konec maja letos dogovorili, da Sava zagotovi normalno delo v TOZD, hkrati pa poče nov program v okviru delovne organizacije ali izven nje. V ta prizadevanja pa se je vključil tudi naš Izvršni svet.

To so dejstva. Lahko pa trdimo, da je dejstvo, sicer boleče, tudi to, da v dvajsetih letih v tem TOZD ni bilo nobenih novih bistvenih investicij in kot delavci pravijo, nobenega napredka. In še nekaj oporekajo strokovnim službam: vsak dober gospodarstvenik pač mora gledati tudi vnaprej, investirati in se modernizirati. Tega pa ni bilo in sedaj se je nujno soočiti z dejstvom, da se proizvodnje v kratkem času ne da preusmeriti. Dalo pa bi se, če bi o tem razmišljali pred petimi leti; v tem času bi se že našel ustrezen program. No, ta vlak so zamudili. Pri iskanju novega programa pa se je pokazala možnost, da se problem reši v sodelovanju z LIKO, TOZD Servisi — energetika, ki je zaradi razširitev svojih stranskih dejavnosti — gre za računalniško opremo — iskal nove poslovne prostore.

Tedaj so se vsi odgovorni subjekti zopet sestali in se dogovorili za nadaljevanje akcije za izločitev TOZD Ročna konfekcija iz delovne organizacije Sava in za združitve z LIKO TOZD Tovarne stolov Verd. Dogovorili so se, da se Ročna konfekcija vključi s celotnimi osnovnimi sredstvi, skladom skupne porabe in vsemi zaposlenimi. Do te priključitve naj bi prišlo 30. septembra.

Očitno pa delavci, ki so si že ogledali delovna mesta v Tovarni stolov, kjer so jih seznanili tudi z delovnimi pogoji, pravicami in obveznostmi, niso sprejeli predloga rešitve ekonomskega položaja TOZD in so se zato nadaljevale neorganizirane razprave o neustreznosti rešitve. Delavci so v prisotnosti predstavnikov Save in LIKA očitali, da ni bilo vse storjeno, da ne bi prišlo do ukinitve TOZD in izražali nezadovoljstvo v zvezi s pripojitvijo k Tovarni stolov in z nezaupanjem gledali na novo oko-

lje, kjer naj bi delali. Seveda, res je, da so pogosto Stolari nekoliko težji, konfekcionarke pa je predvsem težko delo, prah in ropot.

Do referenduma je prišlo 10. septembra in pri log o priključitvi je bil zavrnjen. Od 60 delavcev zanj glasovalo 15, proti pa jih je bilo 35, 6 glasov je bilo neveljavnih, 4 delavci pa so bili opravičeni odsotni. V Savi ocenjujejo, da referendum ni uspešno zaradi navezanosti delavcev na obstoječo lokacijo in kljub temu, da je bil vsak delavec v celoti informiran o nujnosti prenehanja proizvodnje in s tem TOZD.

V LIKU pa ocenjujejo, da referendum ni uspešen ker gre za majhen kolektiv, ki se je med seboj dobro razumel, ker imajo delavke že precej delovne staža in so na delo, ki ni zahtevno navajene, pa sedanji delovni pogoji so zadovoljivi. Menijo, da je na tako odločitev vplivala prepozna seznanitev delavcev s samoupravnim sporazumom.

Komite OK ZKS, ki se je že v fazi razprav vključil v politično akcijo za sprejem predloga rešitve ekonomskega položaja TOZD, je na dveh sejah v septembru ocenil, da so bili sicer delavcem pojasnjeni razlogi za predlagano rešitev, vendar pri tem niso bili dovolj upoštevani stvarni in osebni zadržki delavcev. Pomemben faktor pa je bil tudi kratak da bi delavci sprejeli celovitost svojega ekonomskega položaja in stvarnih možnosti za njegovo rešitev. Hitro ukrepanje Save in nekateri postopki pri delavcih utrdili prepričanje, da se jih želijo hitro znebiti, ne da bi popreje poiskali vseh možnosti.

V pogovoru z delavci: Nada Grampovčan, Martina Vrabec, Milena Petkovič, Karlom Gumilarjem in Jožetom Suhadolnikom, smo izvedeli, da načelno strinjajo, da se priključijo LIKO. Poudarjajo pa so, da je vest, da slabo poslušajo prišla izven, saj so jih v Savi, dokler niso postali svoj TOZD vedno hvalili. Kar naenkrat pa tolikšno izgubo pravijo, da temu niso krivi delavci. Strokovni kadri, ki pa ga pri njih praktično ni — vsi so v Kro — očitajo, da so se zanje premalo brigali in hvalje zvedeti, zakaj je do tega sploh prišlo, kdo je bil kriv; pravijo, da delavci sigurno ne. Še ne verjajo, da se proizvodnja ležalnih blazin ne bo nadaljevala v Kranju, kajti težko si je zamišljati, da bi proizvodnja kot edina v Jugoslaviji povsem obstajala.

Za delavce ni lahko, nekateri so že 20 let v Tovarni, sedaj po neuspelem referendumu pa jih je ki so agitirali proti združitvi z LIKO, zapuščajajo pa so pretežno mladi ljudje.

Sedaj še vedno ostaja odprto vprašanje kako čim boljše preusmeriti to proizvodnjo in če se v polni meri najde neke rešitve, bo likvidacija neizogibna. Zato najde intenzivno išče ustrezno rešitev, saj kot je povedal predsednik občinskega sindikalnega sveta Andrej Vič, delavci ne smejo nositi posebnih materialnih posledic za tisto, za kar so v bistvu sami najmanj krivi!

Mimohod pred častno tribuno na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični.

S prizadevnostjo raste kvaliteta

epo zapeti pesmi vsakdo rad kuhne in tako jo zapoje moški zbor LIKO iz Verda, ki je nekako sedem let in se je zpel v sam vrh slovenske zborovske glasbe. Vendar kot pravi njihov dolgoletni vodja in zborovodja Tone Jurjevčič, kar res zmore. Po svojih izkušnjah lahko rečem, da so še rezervne v dikciji, v izenajdanju registrov — zbor je namreč mlad in »štíme« še niso izbrani in v umetniški interpretaciji je dejal Tone Jurjevčič, »morni in vestni glasbeni pevec, s katerim je tesno povezano vrhniško glasbeno ustvarjanje, ko smo se z njim in Jakom Čukanom, članom tega zbora, izvedli v pogovor na osnovni šoli na Cankarja, kjer učencem »glasbeno znanje. Živi z glasbo, predvsem pa z zborovskimi pesmi, vendar skromen, ne govori o sebi, govori o zboru kot celoti, o njegovem delu in prizadevnosti, ki uspehi vsak dan večja.

In kdo so ti fantje, ta pevski zbor LIKO iz Verda, kdaj so začeli peti, smo hoteli zvedeti od njihovega neumornega organizatorja in predsednika zbora Jaka Petkovška. Nismo ga našli, bil je v bolnišnici, zato smo naprosili podpredsednika zbora Jaka Susmana, da pove kaj več o zboru.

»Moški pevski zbor LIKO Verd je pričel z delom februarja 1973, ko smo se pripravljali na proslavljanje 100-letnice Parketarne Verd in 10-letnice podjetja LIKO. Prvič je nastopil na tej proslavi poleti 1973. Ker pa so pevci še želeli nadaljevati z organiziranim prepevanjem, se je skupina tedaj nekaj čez dvajsetih pevcev jeseni spet zbrala in začela z vajami.

V prvih dveh letih obstoja je zbor pel le lažje pesmi in z njimi sodeloval na proslavah in raznih kulturnih prireditvah. S časom pa si je zbor zastavil težji program, za kar je bilo treba vložiti še več dela in truda. Tako smo že v letu 1975 izvedli prvi samostojni ce-

lovečerni koncert, ki je zelo dobro uspel.

Tako nam je vsakoletni celovečerni koncert postal obvezni del programa v vsaki sezoni. Še več. V letu 1976 in 1980 smo pripravili celo dva celovečerna koncerta. Vendar pa ti koncerti niso ostali samo enkratna prireditve, saj smo z njimi gostovali tudi po bližnji in daljni okolici.

Začeli smo navezovati tudi stike z drugimi pevskimi zbori. Tako smo imeli skupne koncerte z zborom iz Radomelj, logaškim zborom in sedaj tudi z zborom Srečko Kosovel iz Ajdovščine. Srečanja postajajo tradicionalna in jih nameravamo še prirediti. Tudi čez mejo seže glas našega pevskega zbora, saj smo uspešno peli v pobratenem Gornarsu v letu 1977.

Da pa zbor pridobiva tudi na kvaliteto, povedo tudi ocene na zborovskih tekmovanjih v slovenskem merilu. Tako smo prvič nastopili na RTV Ljubljana v okviru tekmovanja »Amaterski zbori pred mikrofonom« v letu

1976 v drugi težavnostni stopnji, ravno tako tudi, naslednjič, pri čemer je bila kritika pohvalna. Tako smo se odločili in nastopili tudi v prvi težavnostni skupini.

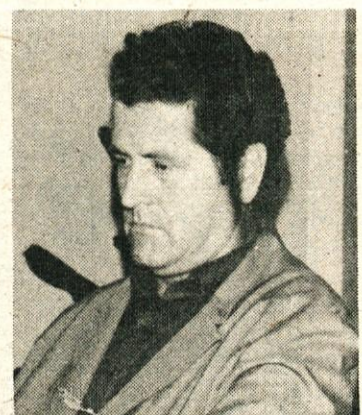
Največji uspeh pa je vsekakor udeležba na tekmovanju pevskih zborov Slovenija »Naša pesem« v Mariboru, kjer smo leta 1978 prejeli bronasto plaketo mesta Maribor in skupno 8. mesto med moškimi zbori v Sloveniji. Letos pa smo za malenkost zgrešili srebrno plaketo, uvrstili pa smo se na 4. mesto med moškimi amaterskimi pevskimi zbori v Sloveniji, kar je vsekakor velik uspeh, kar nam daje še večji polet pri delu in pripravah na tekmovanje »Naša pesem« leta 1982.

Za vsakim uspehom še večji uspeh. In kje so korenine teh uspehov. »To je pretežno mlad zbor,« pravi Tone Jurjevčič, »in ravno mladi se hitro uče. V zboru pa je toliko mladih fantov, ker imamo sodoben repertoar. Pa še to je: več mladih pritegne še druge, vrstniki se zbirajo tudi zaradi družine. Ti fantje pa so večinoma moji učenci, ki sem jih učil v osnovni šoli in poznajo moje delo. Začeli smo se udeleževati tekmovanj in snemanj, bili smo deležni spodbudnih kritik in ta tekmovalni duh vodi pevce k še večji delavnosti.

Kvaliteta dela se je spremenila, ko smo vaje tako organizirali, da tenoristi in basisti vadijo dvakrat tedensko vsaki zase. Delo si z Mitjem Drašlerjem — z njim sva se udeležila tudi vseh petih seminarjev za zborovodje zborov, ki se udeležujejo mariborskih tekmovanj — razdeliva in popolnoma izkoristimo vaje. Hkrati pa vse, ki znajo igrati na kak instrument, vzgajava v bodočega pevovodja.

Zbor je doslej pel pesmi v sedmih jezikih. Kaže, da veliko in resno vadijo. Programi za tekmovanja jim navadno ne delajo velikih težav. To pa zato, ker imajo že v svojem letnem programu dela doseženo vsak isto kvaliteto in težavnostno raven. Član zbora je tudi Janez Drašler, ki poje pri akademskem pevskem zboru Tone Tomšič in do nedavnega je pel pri komornem zboru RTV Ljubljana. Njegove izkušnje so koristne in motivirajo tudi druge pevce.

Uspehov najbrž ne bi bilo, če ne bi bili izredno organizirani. Imajo umetniški svet, pet članov zbora je v njem, ki vpliva na izbiro programa s tem, da ima tudi vsak pevec možnosti vplivanja na program. Velikokrat se zgodi, da ravno oni predlagajo, naj se začno učiti novih in zahtevnejših pesmi. Zanimivo pa je, pravi zborovodja, da si v času študija nikdar nisem mislil, da bom kdaj učil tako zahtevne pesmi; enostavno si nisem predstavljal, da bo kdaj na Vrhniki toliko dobrih pevcev. Lani pa so se pevske skupine: LIKO, IU, in šole udeležile vseh važnejših pevskih manifestacij v Sloveniji. To pa kaže na kvaliteto in široko dejavnost.

Jaka Petkovšek — predsednik

Tone Jurjevčič — zborovodja

Jaka Susman — podpredsednik

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE

- Aduti dobre kuhinje
- Bratko I.: Čas knjige
- Brenk F.: Prva dva slovenska dolga filma
- Brenk F.: Slovenski film
- Davies H.: Beatli 1/2
- Domači pek
- Družbeno varstvo samoupravnih pravic in družbene lastnine
- Fazarinc A.: Zdravstveno varstvo
- Friškovec F.: Osnove logike
- Gorjanc F.: AV sredstva
- Hribernik R. S.: Opredelitev
- Izhodišča za sprotne obravnavanje rezultatov go-podparjenja
- Jan I.: Kokrški odred 1/3
- Josip Broz na čelu kolone
- Krofič B.: Plesna vzgoja predšolskih otrok
- Likar P.: Lev Milčinski
- Mestne renta in cena stavbnega zemljišča
- Middlebrook M.: Konvoj
- Mikuž J.: Stolnica v Kopru
- Mušič J.: Oton Župancič
- Naloge kadrovske dejavnosti v organizacijah zdruzenega dela
- Osnovna šola
- Pantič — Starič N.: Konzerviranje z mrazom
- Petru P.: Narodni muzej
- Rizman R.: Marksizem in nacionalno vprašanje
- Seferović M.: Tito vrhovni komandant
- Stanič J.: Razpobja komunizma
- Strohsack B.: Disciplinska odgovornost in postopek
- Strugar V.: Jugoslavija 1941—1945
- Šinkovec J.: Samoupravno odločanje delavcev
- Šinkovec J.: Samoupravno pravo v ZD
- Taševski D.: Resnica o makedonskem narodu
- Teoretični in metodološki aspekti raziskovanja razvoja socialistične samoupravne družbe
- Tepina A.: Kratak pregled nemške slovnice
- Tomšič V.: Izbrani teksti 1/2

Voglar? Glasbena vzgoja predšolskih otrok
Voglar M.: Kako približamo otroku glasbo
Vreg F.: Javno mnenje in samoupravna demokracija

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Hofman B.: Ringo Star
Manček M.: Kužek Vuf. Muček Mjav. Piščanček
Pik. Zajček Uh.
Petiška E.: Stare grške bajke
Reichman J.: Muca
Vitev G.: Zrcalce

Za odrasle:

Golar M.: Pozabljeni dan
Jakopin G.: Veronika
Potrč I.: Zločin
Remec M.: Prepoznavanje
Vilhar S.: Sence pod Matajurjem
Vipotnik J.: Ledina
Antič I.: Hakatomba
Gregorič S.: Izbrane poezije
Kne M.: Ko bo s čudovito gladkim gibom ukazala finale

Šalamun T.: Maske
Šumenjak A.: Pesmi med žetvijo
Zlobec C.: Glas

Prevodi:

Kane H.: Kavč
Kanin G.: Tracy in Hepburnova
Lessing D.: Generalka za pekel
Simenon G.: Pismo mojemu sodniku
Wouk H.: Vihre vojne 1/2

Lirika:

Andy
Pindar
Tadijanović
Ungaretti
Villon
Wordsworth

Začenjajo se predstave »filmskega gledališča«

S filmom Strah ima hitre noge smo začeli letošnji cikel predstav filmskega gledališča. Odločili smo se za drugačno obliko predstavitve izbranih filmov, kot smo to počeli lani.

Vsakotedenski uvodi filmskih kritikov postajajo z dragimi prevoznimi stroški skoraj nedosegljivi, obenem pa ob problematičnem obisku posameznih predstav nastaja vprašanje smiselnosti takšne predstavitve.

Odslej boste lahko ob izbranih filmih, ki vam jih bomo predstavljali ob petkih (ali ob četrkih, če v petek ne bo filmske predstave) dobili filmski list, ki vam bo v skromni obliki na kratko in jedrnat, pa vendar dovolj privlačno predstavil film s sporeda filmskega gledališča. Taka oblika je cenejša, obenem pa si bomo tako zagotovili širši krog sodelavcev, ki bodo te filmske lističe pisali — saj njihovo sodelovanje ne bo odvisno od fizične prisotnosti. Načrtujemo pa, da bi enkrat mesečno omogočili ob izbranem filmu pogovor po projekciji, na katerega bi povabili bodisi profesionalnega ali amaterskega strokovnjaka s področja filmske zgodovine, kritike, teorije ali celo proizvodnje, ki bi bil pripravljen žrtvovati svoj čas in znanje za osvetlitev problemov, ki grejo navadno mimo povprečnega gledalca. Ta navadno terja od filmske predstave zgolj »zgodbo«, ki bi pritegnila in razvedrila — vsi pa vemo, da je film lahko tudi nekaj več — in to nekaj več je naloga in cilj predstav filmskega gledališča.

Kako bomo uspeli, je odvisno od nas, organizatorjev in vas gledalcev, ki boste tak način predstave sprejeli — eni bolj, drugi manj. Želimo si le potrpljenje, strpnosti. Zavedamo se, da utegne biti začetek težak, da mnogi od vas filmskega lista ne boste prebrali — niti ga ne boste vzeli v roke. Toda, bodite strpni do tistih, ki jim filmska predstava pomeni umetniški užitek. Z nediscipliniranostjo, govorjenjem, presedanem in pogovarjanjem med predstavo pač ni mogoče uživati ob dobrem filmu. Upam si trditi, da je prav neprimerno obnašanje eden od vzrokov, da mnogi Vrhniki zahajajo v kino raje v Ljubljano in ne k nam, čeprav so številni filmi z našega sporeda v Ljubljani kasneje na sporedu. Ena od nalog, ki smo si jo zastavili, je tudi kulturnost filmskih predstav.

Za uvod v letošnjo sezono filmskega gledališča smo nameroma izbrali film Strah ima hitre noge, ker vemo, da bi ga hotelo videti veliko Vrhnčanov, ki so o njem — potem, ko je igral v Ljubljani — slišali same pohvalne besede. Mislim, da tudi filmska kritika filmu ni nenaklonjena. Priznava mu visoko obrtniško raven, dognano dramaturgijo mojstra, ki zna iz tako postavljenega zaporedja dogodkov in oseb, ki se nam predstavljajo, iztisniti največjo možno mero privlačnosti, humorja in napetosti, ki omogočajo gledalčevu sodelovanje in nazadnje navdušenje nad filmom. Vse to seveda ni tisto »nekaj več«, kar ob filmskem gledališču obljubljam, vendar za uvod ravno dovolj, da pritegne čimveč gledalcev in vas seznanja z našimi cilji.

Spored za november:

- »Krč« — slovenski film
- »Poti na jug« — francoski film
- »Lovec na jelene« — francoski film

MARJAN KOŠIR

Pionirji po poti spominov

V ponedeljek, 29. septembra, so tudi borovniški pionirji primerno proslavili svoj praznik — dan pionirjev. Zbrali so se ob osnovni šoli, kjer so izvedli krajši program, na koncu pa objavili izvolitev novega vodstva pionirske organizacije in dveh zastavonoš; nato so pionirji nižjih razredov krenili na izlet v Pekel, oni iz višjih razredov pa na Slemenca do spominke kočice nekdanje kurirske relejne postaje TV-17. Pot je bila sicer precej dolga, toda v suhem in sončnem jesenskem dnevu kar prijetna. Mimo Češnjice so krenili po znani Colski poti, ki je bila v času NOB prava »partizanska pot«, nato pa naprej pod Malim Jasenovcem in mimo Colske doline do cilja, kjer so jih pričakali nekdanji borci in aktivisti borovniškega kraja.

Veseli živčav je odmeval daleč tja proti Tolstemu vrhu, bolj radovedni so se plazili v improvizirane šotore, najbolj korajžni pa so plezali visoko po drevju in skakali po skalovju, drugi pa so pospravljali svoj prigrizek, ki so ga prinesli s seboj, nato pa so se vpisali v knjigo obiskov. Potem pa so prislunili pripovedovanju nekdanjih partizanskih kurirjev TV-17, Jožeta Vintarja-Strnada in Toneta Debevca, ki sta jim iz svojih spominov izluščila nekaj iz življenja in dela, kakor tudi doživetih dogodkov kurirjev te postaje, ki je v tamkajšnjih gozdovih delovala od jeseni leta 1942 do konca vojne.

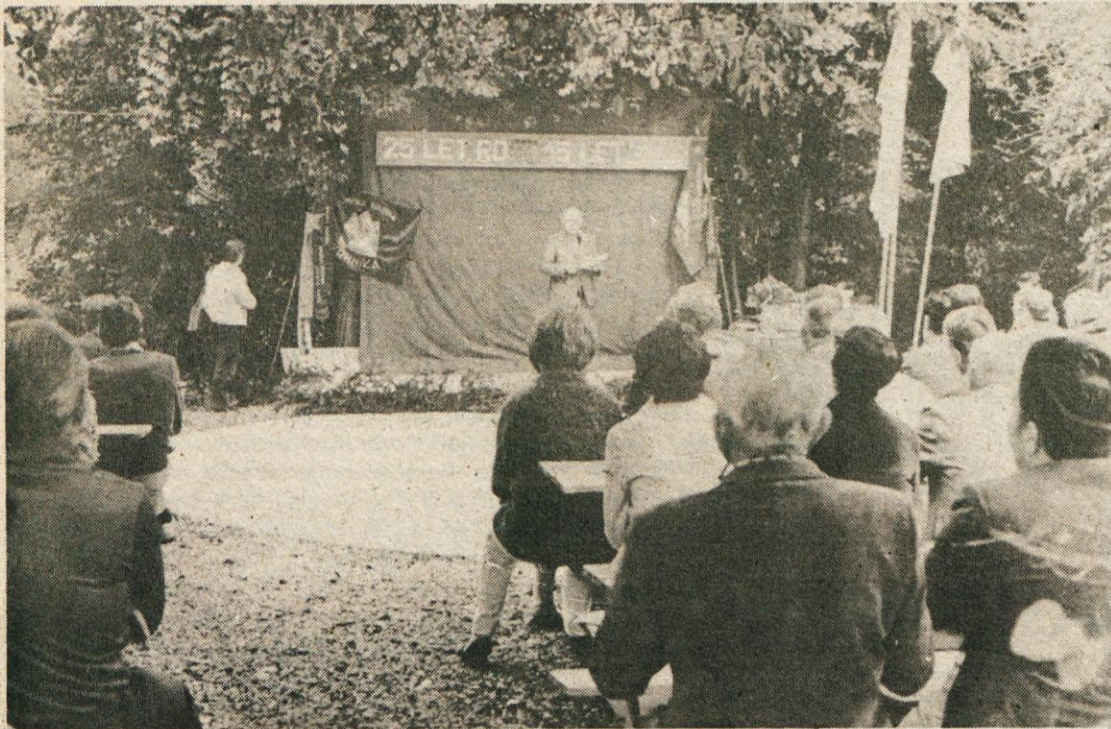
Veseli in razpoloženi so krenili nazaj v dolino z obljubo, da se bodo vrnili v te lepe notranjske gozdove in obiskali tudi druge kraje znane iz NOB.

STONE DEBEVEC

Srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov na Vrhniki

V sodelovanju z ZKO Slovenije, mladine in naše občinske zveze bo 24. oktobra 9. območno srečanje pesnikov in pisateljev začetnikov. Na razpis je prispelo 19 sestavov, ki jih bo pregledala tričanska žirija in izbrala najboljše tekste. Mladi ustvarjalci iz Vrhnike, Logatca, Cerknice, Grosupelja in ljubljanskih občin se bodo predstavili v prijetni sredini Cankarjeve knjižnice, kjer bo literarni večer, zatem pa pogovor za okroglo mizo.

Na literarnem večeru bodo sodelovali tudi člani gledališke skupine SNG Vrhnika.

Pri približnem domu Sulec v Sinji gorci so ribiške družine Vrhniko, Barja, Vevč in Dolomito, ki so združene v conskem odboru povodja Ljubljanice, praznovali 25-letnico delovanja. Te družine med seboj lepo in tvorno sodelujejo. Posebno še pri izvajanju gospodarskega plana, pri vlaganju rib v vode na njihovem področju.

Dolgoletnim in aktivnim članom so ob tej priložnosti podelili priznanja. Te pa so prejela tudi nekatera društva in družbenopolitične organizacije za uspešno sodelovanje z ribiškimi družinami.

Otvoritev asfaltne ploščadi v Bevkah

Septembra meseca je K. D. Ivan Cankar Bevke, imelo slavnostno otvoritev asfaltne ploščadi pred turnirnim domom oz. pred poslovalnico Mercatorja.

Slavnostni trak je prerezal predsednik KS Janez Trček.

Vsem, ki so kakorkoli k temu pripomogli, se je zahvalil predsednik društva Gostiša Franc.

Test in foto: Jože G

Ulovka '80

ŠD Partizan Vrhniko organizira 26. 10. 1980 ob 10. uri prvi gozdni tek okrog Ulovke

Program

Pripravili smo 15 km in 7 km dolgo progo. Štart bo množičen pri brunarici na Ulovki ob 10. uri.

Kategorije

Tek na 15 km:

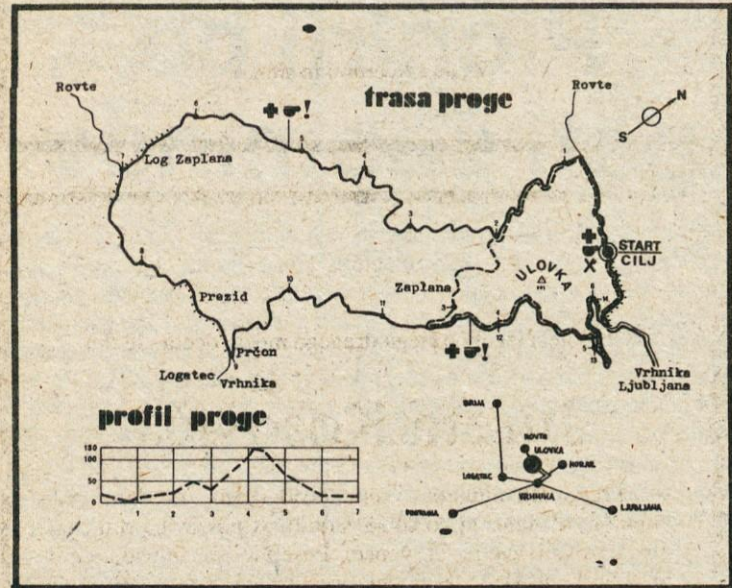
- moški do 30 let
- moški od 30 do 40 let
- moški od 40 do 50 let
- moški nad 50 let
- tek JLA — 7 km!
- kategorizirani tekmovalci

Tek na 7 km:

- ženske do 25 let
- ženske od 25 do 35 let
- ženske nad 35 let
- mladinci do 18 let
- TRIM pohod (brez uvrstitve)

Prijava

Prijavite se lahko na naslov ŠD Partizan Vrhniko, Tržaška 39, tel. (061) 851-484. Prijave bomo sprejemali še uro pred štartom. Štartnine ni.

Opis proge

Tekli boste po lepi gozdni, skoraj ves čas makadamski poti, nad katero boste navdušeni zaradi njene pestrosti, lepe pokrajine in razgledov. Asfaltne poti je približno 2 km in je označena na skidi trase poti. Cilj je v neposredni bližini štarta.

Obveze organizatorja

Vsak udeleženec bo po prihodu skozi cilj prejel značko in bilten, prvi trije vsake kategorije pa še posebna priznanja. Organizator se obvezuje, da značka ne bo v prodaji.

Na progi bodo tri okrepčevalnice in kontrole. Organizirali bomo tudi zdravstveno osebo.

Med prireditvijo bo zbranje praktičnih nagrad, ki bodo podeljene izžrebanim kmalu po prihodu skozi cilj.

Vsak udeleženec bo sodeloval na lastno odgovornost, vendar bo v času prireditve zavarovan pri zavarovalni skupnosti TRIGLAV.

Organizator bo pripravil parkirni prostor v bližini štarta. Za vse, ki ne bodo imeli prevoza, bomo organizirali kombi, ki bo vozil izpred hotela Montana na Vrhniko. Zadnji odhod bo ob 9. uri.

Vsa pojasnila v zvezi z razpisom in organizacijo daje organizator ŠD Partizan Vrhniko.

Organizator se obvezuje, da bo tek izveden po pravilih o izvajanju množičnih športnih prireditev.

OBVESTILO

Obveščamo občane Vrhniko, da bo prvi jesenski Cooperjev test na vrhniškem stadionu v petek, dne 17. 10. 1980 od 15.30 do 17.30 in v soboto, dne 18. 10. 1980 od 10. do 12. ure.

Vabimo Vas, da pridete v čim večjem številu in preizkusite svoje telesne zmogljivosti.

ZTKO VRHNIKA

Streljanje

Krajevna organizacija ZRVS Borovnica je organizirala streljanje z malokalibrsko puško na strelišču pod Dolinskim mostom. Okrog 200 rezervnih vojaških starešin, borcev, mladincev, lovcev in drugih aktivistov se je udeležilo tega srečanja in se pomerilo v streljanju. Kot gost pa je nastopila tudi krajevna organizacija ZRVS Vrhniko I. Doseženih je bilo nekaj dobrih rezultatov. Najboljši med posamezniki so bili: 1. Franc Levstik (KO ZRVS Borovnica) 44 krogov, 2. Lovro Novinišek (KO ZRVS Vrhniko I.) 43 krogov in 3. Gabrijel Kržič (KO ZRVS Borovnica) 39 krogov.

Aktivni balinarji

Balinarski klub društva upokojencev Vrhniko je dne 27. 9. 1980 izvedel tekmovalni turnir, na katerem so sodelovale sledeče ekipe: Vrhniko s 3 ekipami, Žiri in Cerknica 2 ekipe, Logatec, Rovte in Podlipa s po 1 ekipo.

Ta turnir je privabil večje število občanov, privržencev balinanja, ki so ob kozarčku dobre kapljice (iz Bufeta upokojencev) z zanimanjem sledili številnim dvobojem med ekipami. Nekateri gledalci so bodrili domače tekmovalce, drugi zopet ekipo Podlipa, ki se je dolgo uspešno upirala vrhniškemu balinarjem. Na koncu pa je klonila. Med tradicionalnimi rivali ekip Žirov in Vrhniko je slednja tekmovalce odločila v svojo korist. V finalni tekmi za prvo mesto v obeh skupinah so se srečali mladi (II. ekipa) in upokojenci Vrhniko in Cerknice. V obeh skupinah so slavili zmago naši gosti.

Ob razglasitvi rezultatov tega lepega tekmovanja in po razdelitvi pokalov trem najboljšim ekipam, (iz obeh skupin), je tov. Karel Štirn pozval navzoče, da v prihodnje izvedejo še več podobnih tekmovanj in pogostih srečanj na področju Notranjske.

Kot prvi so se temu takoj odzvali mladi balinarji Podlipa, ki so povabili vse sodelujoče tekmovalce na balinarski turnir dne 5. oktobra 80 na balinarskih igriščih društva upokojencev Vrhniko, pričetek tekmovanja ob 8. uri. Balinarji Vrhniko z društvom upokojencev pa jim bodo pri tej izvedbi nudili vsestransko pomoč. Občane Vrhniko pa vabimo na ogled tega tekmovanja.

Se ena zanimivost za privržence balinanja. Več kot teden dni že teče tekmovanje balinarjev za prvenstvo Vrhniko za posameznike. Prijavilo se je 40 tekmovalcev, od tega 8 upokojencev. Končano je že 20 dvobojev, pri katerih so poraženci izpadli, zmagovalci pa tekmujejo naprej po istem sistemu izpadanja, da ostanejo 4 tekmovalci, ki medsebojno tekmujejo za prvaka Vrhniko. Obetajo se zanimive borbe.

ZTKO občine Vrhniko, ki je omogočila to tekmovanje in darovala trem najboljšim tekmovalcem obeh skupin medalje, se najlepše zahvaljujemo.

Rezultati tekmovanja:

Mladi:

1. mesto Cerknica
2. mesto Vrhniko II. ekipa
3. mesto Logatec
4. mesto Vrhniko I. ekipa

Upokojenci:

1. mesto Cerknica
2. mesto Vrhniko
3. mesto Žiri

Velika udeležba kolesarjev

Kolesarske akcije Zveze telesnokulturnih organizacij Vrhniko, pod geslom »Vsi na kolo za zdravo telo«, ki je bila v soboto, 20. septembra se je udeležilo 245 kolesarjev.

Pot jih je vodila od Vrhniko do Borovnice, kjer je bila prva kontrolna postaja, do Podpeči, Notranjih gor, Plešivice, Loga, kjer je bila druga kontrolna postaja, skozi Bevke in Blatno Brezovico nazaj do Vrhniko, kjer je bila na rokometni ploščadi še spretnostna vožnja za vse udeležence.

Progo, ki je bila dolga 34 km in časovno neomejena so vsi prevozili in za to prejeli tudi značko.

Sektorske vaje v Bevkah

Gasilski sektor Bevke je organiziral 28. 9. 1980 sektorske vaje.

Rdeči petelin se je pojavil ob 14. v težko dostopnem kraju v Bevkah.

Na kraj »požara« so prihiteli gasilci iz Dragomerja-Lukovice, Loga, Drenovega griča, Blatne Brezovice in Bevk.

V rekordnem času so ukrotili rdečega petelina. Posebno so se izkazali pionirji s svojo motorčko »Tomas«.

Na vajah so bili predstavniki občinske gasilske zveze, predsednik Karel Mušič, poveljnik Urban Žirovnik ter drugi. Vaje je vodil sektorski poveljnik Janez Pišek iz Bevk.

Tekst in foto: Jože Glavač

Občinsko prvenstvo v krosu

Občinskega prvenstva v krosu za posameznike vseh kategorij, bilo 3. oktobra, se je udeležilo 165 tekmovalcev. Hkrati je bilo to izbirno tekmovanje za sestavo občinske reprezentance za »Dela«, ki bo letos 14. oktobra v Radovljici.

Rezultati:

Mlajši pionirji — letnik 1968: 1. Metod Osredkar, 2. Blaž Caserman, 3. Robert Ogrin, itd.

Mlajše pionirke — letnik 1968: 1. Tončka Kogovšek, 2. Natalija Pnik, 3. Nataša Mesec, itd.

Mlajši pionirji — letnik 1967: 1. Ivan Pirnat, 2. Uroš Rot, 3. Janez bevec, itd.

Mlajše pionirke — letnik 1967: 1. Polona Japelj, 2. Marička Kovac, Zdenka Kovac, itd.

Starejši pionirji — letnik 1966: 1. Uroš Močnik, 2. Janko Končan, Rok Hrovatin, itd.

Starejše pionirke — letnik 1966: 1. Branka Rihar, 2. Anica Lukar, 3. Karmen Keršmanec, itd.

Starejši pionirji — letnik 1965: 1. Tomaž Slabe, 2. Robi Trampuš, Honzo Breganovič, itd.

Starejše pionirke — letnik 1965: 1. Irena Šurca

Mlajši mladinci — letnik 1963—1964: 1. Miran Stanovnik

Mlajše mladinke — letnik 1963—1964: 1. Karmen Malovrh

Starejši mladinci — letnik 1961—1962: 1. Slavko Keršmanec,

Člani: 1. Janko Smole, 2. Janez Grom, 3. Miroslav Bobnar, itd.

Članice: 1. Marjana Brenčič, 2. Jolanda Porupah, 3. Dada Grom,

Veterani A: 1. Bogdan Grom, 2. Jože Vogrinc.

Kolesarji, pridite tekmovati

V nedeljo, 19. oktobra 80 ob 10. uri dopoldne bodo po ulicah Vrhniko kolesarske dirke. Te dirke bodo potekale po sledečih ulicah: Voljč Klisu, Cesta 6. maja, Cesta gradenj in Stara cesta.

Nastopili bodo kolesarji sledečih kategorij: mladina od 10 do 14 let, mladinci od 15 do 18 let, člani od 18 do 35 let in veterani po kategorijah do 60 let.

Poleg naših domačih kolesarjev bodo nastopili še kolesarji kluba Ponek iz Ljubljane, Horjula, Cerknice in drugi. Nastopajo lahko tudi kolesarji niso člani klubov.

Propozicije tekmovanja so sledeče: Poulične dirke se vozijo po sistemu, kjer 5 prvoplasiranih kolesarjev na vsakem cilju prejme točke (1 do 5) se za končnega zmagovalca seštejejo. Kolesarji na naših dirkah bodo sledeče:

Mladina 10 do 14 let 4 kroge s ciljem v 2. in 4. krogu, mladinci od 15 do 18 let 4 kroge s ciljem v vsakem 3. krogu, člani od 18 do 35 let 20 krogov s ciljem v vsakem 4. krogu, veterani od 35 do 50 let 6 krogov s ciljem v 3. in 6. krogu, terani od 50 do 60 let 4 kroge s ciljem v 2. in 4. krogu.

Prvi trije v vsaki skupini prejmejo medalje. Štartnina vsakega tekmovca znaša 50 din, šolska mladina je štartnino oproščena.

Vsak kolesar vozi na dirki na lastno odgovornost.

Prijave se sprejemajo pol ure pred štartom v domu Partizan na Vrhniko.

Vsa ostala navodila boste dobili pred dirko.

Kolesarska sekcija pri ŠD P

IUV TOZD OPEKARNA VRHNIKA
Sinja gorica 70, VRHNIKA

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in opravila:

1. eno mesto **KOVINOSTRUGARJA**
2. eno mesto **KURJAČA**
3. štiri mesta: **POMOŽNI DELAVEC**

POGOJI:

- pod 1.: končana šola za KV delavce kovinarske stroke, zaželena praksa
pod 2.: končana šola za KV delavce kovinske stroke ali strokovni izpit za kurjača, zaželena praksa

Posebni pogoj pod 1. in 2. je odslužen vojaški rok.

Rok za sprejemanje prijav do zasedbe delovnih mest:

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na naslov:
IUV TOZD OPEKARNA VRHNIKA, Sinja gorica 70,
61360 VRHNIKA, (kadrovska služba).

HOTEL »MANTOVA«
VRHNIKA

RAZPISUJE prosta dela in opravila

1. Vzdrževalca osnovnih sredstev — hišnik

- Pogoji: — električar
— 3 leta delovne dobe
— delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom
— poskusno delo je 60 dni

Vsi zainteresirani kandidati naj pošljejo prijave ali se osebno zglasijo na naslov hotela v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati bodo obveščeni v 15 dneh po sprejemu sklepa pristojnega samoupravnega organa.

Hi, konjiček, hi...

Casi, ko so skozi Vrhniko še »furali furmani« so prešli, in se umakali sodobnosti. Peket konjskih kopit so zamenjali brneči stroji, vse bolj, močnejši sodobnejši. Življenje se ne ustavlja, ne zmeni se za ljudi, ampak teče dalje. Volovske vprege na Vrhniki sploh ni opaziti, konji pa so tudi pričeli prepuščati mesto svojim močnejšim kolegom: traktorjem. Pripovedi o »garaških furmanih« so postale le-nde, toda spomin mnogokrat oživi.

Jože Rozman je eden tistih, ki občasno poskrbi, da spomini po-nejše stvarnost. Vsaka gubica na njegovem obrazu govori o trdem mu tega klenega moža, njegov pogled ostaja odločen in jasen in mu priznati premoči tehnike, zato ostaja zvest svojima konjičkoma. Vsevec je zahrzal in še naprej pridno mulil sočno travo, Jože pa je umil v roke in stisnil zobe. Bojda bo letos hudo zima, zato se je po-ono še kako oskrbeti z drvni, pa če gre klada rada ali nerada na...

Težko je, težko in zanimivo bi bilo vedeti, koliko klad so Jožetove vave roke takole spravile na voz. Morda čez nekaj let v našem kraju bo več niti konjske vprege, a spomini najbrž ne bodo nikoli umrli. Podobe o »garaških furmanih«, njihovih »pojočih bičih« in »iskrih ko-kih« bodo ostale, ohranjale se bodo skozi rodove, kot spomin na nekaj, kar je bilo nekoč stvarnost, kar je nekoč živelo vse dotlej, dokler svet ni postal velikan modernega časa. Tu za konje in furmane ni več mesta. Le redki še vztrajajo med njimi in verjetno je to zadnja gene-acija...

F. TRŠAR

AVTOMONTAŽA

Tovarna gospodarskih vozil, trgovina in servis motornih vozil

TOZD — KOVINARSKA VRHNIKA n. sub. o.
Vrhnika, Partizanski tabor 1, p. p. 40

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

1. 4 KV proizvodne delavce ključavničarje z znanjem varjenja,
2. 3 PK proizvodne delavce ključavničarje in
3. 3 NK delavce za priučitev kovinarske stroke — ključavni-čarske

Pod točko 3. imajo prednost kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Pod točko 1. zahtevana izobrazba KV ustrezne smeri.

Poskusno delo traja: za dela in naloge pod tč. 1. 60 dni, za ostala dela 45 dni.

Pismene prijave morajo kandidati skupno z dokazili o strokovnosti predložiti v roku 20 dni od objave komisiji za delovna razmerja TOZD KOVINARSKA VRHNIKA, Partizanski tabor št. 1.

Stanovanje ni zagotovljeno.

Kandidati bodo o rezultatih obveščeni v roku 30 dni od datuma objave.

Škandrovemu atu

Pred nekaj meseci je za vedno prenehalo biti srce skromnega in poštenega občana, dobrega očeta in gasilstvu zvestega Ivana Remškarja.

V prerani grob ga je spravila zahrbtna bolezen in tudi smrt njegove žene Ivane. Ko smo ga obiskali v ljubljanski bolnišnici, je večkrat v šali rekel: »Če bi bil golobček, bi zletel na njeno okno in jo pozdravil.« Remškar je bil res pravi Ločan. Njegovo življenje je bilo zelo pestro, mnogokrat posuto z grenkimi, včasih pa tudi z lepimi spoznanji. Kot sin premožnega in na- prednega kmeta je odšel v kmetijsko šolo na Grm pri Novem mestu. Ta šola je nekdanj slovela kot ne- kakšna srednja šola. Ravno tu se mu je tudi okrog leta 1920 porodila misel o usta- novitvi gasilske čete na Logu. Svojo zamisel je kaj kmalu tudi uresničil. Zbral je nekaj somišljenikov in tako po mnogih zaprekah le ustanovil loško gasilsko četo. Kljub delu na Škan- drovi kmetiji je ostal zvest gasilstvu. Kmalu je začel razmišljati o brizgalni, ta- krat še na ročni pogon. Ker pa je brizgalna in njeno orodje rabila tudi streho nad sabo, so se lotili grad- nje gasilskega doma. Brezplačno je za svoje ga- silske ideale odstopil zem- ljišče in prevzel tudi vso or- ganizacijo pri gradnji doma. Tako se je gasilstvo na Logu lepo in v miru raz- vija pod skrbnim oče- som in vestno roko Škan- drovega Ivana. Tak hiter razvoj je trajal do druge svetovne vojne. Toda vojna tudi gasilstvu ni prizanesla. Remškarjev ata je bil oži- gosan kot napreden kmet. Na srečo pa je vojno viхро le preživel. Po končani vojni se je takoj vključil v obnovo porušene domovine. Kljub mnogim naporom pri ob- novitvi je ostal zvest gasilstvu. Toda kmalu po vojni so za loški gasilski dom nastopili težki časi. Dom je ostal v gasilski lasti, kot je to še danes zapisano v zemljiški knjigi. Čeprav bi nekateri radi to ovrgli. Toda menjal je uporabnike. Ti pa so vi- deli v njem samo korist. Za zidovje, streho in ostrešje pa se ni brigal nihče. Tako je moral naš ustanovitelj z žalostjo v srcu gledati, kako počasi razpada tako težko zgrajeni gasilski dom. Po dolgem času pa je tudi za krajevno skupnost Log po- sijalo sonce. Tedaj so se našla tudi sredstva za ob- novitev že skoraj propad- lega doma. Spet je bil

Škandrov ata tisti, ki je od- stopil zemljišče za razširi- tev parkirnega prostora, za vaje gasilcev in civilne zaš- čite. Nad vse je bil vesel, ko je prvič zatulila na Logu ga- silska sirena. Njen glas se sliši v vse sosednje kra- jevne skupnosti. Z velikim veseljem si je pred dobrima dvema letoma ogledoval obnovljen dom v spremstvu svoje žene, ki je tudi veliko pripomogla k izgradnji. Hvalil je velike prostore in njihov raspored. Včasih pa je dal tudi dobronamerne pripombe. Vse te pripombe smo z veseljem upoštevali, kajti bil je izkušen in zelo bi- strega duha.

Tudi pri kmetih je užival Škandrov ata velik ugled. Slovel je kot strokovnjak za živino, posebno pri telitvi, to pa zaradi izkušnje in zna- nja, ki si ga je pridobil v kmetijski šoli na Grmu.

Mi mlajši v krajevni sa- moupravi smo ga spošto- vali kot predvojnega žu- pana in dolgoletnega po- vojnega predsednika kra- jevnega odbora. Za mene je bil v moji skoraj šestletni mandatni dobi vse časti in spoštovanja vreden sveto- valec. Vsako stvar je znal trezno in pošteno presoditi.

Loški gasilci so z njim iz- gubili: ustanovitelja, naj- boljšega gasilca in sočlo- veka, ki je tik pred svojo smrtjo dobil najvišje gasil- sko priznanje. Plaketo so mu gasilci prinesli dopold- ne. Bil je zelo vesel. Z ga- silci se je pogovarjal o domu in njihovih uspehih pri obnovi. Popoldne okrog druge ure sem ga obiska- l tudi jaz. Vprašal me je, če je res zaslužil tako priznanje. Povedal sem mu, da je to le skromna oddolžitev za tisto, kar je napravil za loško gasilstvo. Dobro- hotno se mi je nasmehnil in rekel, da je zaspan, da bo malo zadremal. In tako je za vedno zaspal.

Tako se je izteklo nje- govo delovno in plodno živ- ljenje. Njegovo delo pa ostaja trajen pomnik nam in našim zanamcem.

LUDVIK ROŽNIK

CANKARJEVA ZALOŽBA
Knjigarna in papirnica Vrhnika
Usnjarska ul. — stolpnica 15

Sprejemamo naročila za knjige:

- Častno je bilo živeti s Titom
- Biografija o Titu
- Monografija o Titu

Knjige bodo predvidoma izšle že v oktobru.

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, stare mame

Terezije Dobrovoljc

kuharice v pokoju

se zahvalujemo vsem sorodnikom; prijateljem, sosedom, znancem, upokojencem in delovnim organizacijam za izraze sožalja, za darovano cvetje ter pospremitvev na njeni zadnji poti.

Vrhnika, 2. septembra 1980

Sin Janko z družino.

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil naš dragi

Ludvik Lampe

iz Stare ceste 34
Vrhnika

Iskreno se zahvalujemo vsem, ki so nam v tistih težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili sožalje, še posebej pa delavcem Zdravstvenega doma Vrhnika, ki so mu v po- slednjih trenutkih lajšali bolečine.

Žena s hčerami in sinovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka

Jureta Kosoviča

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, pri- jateljem in znancem, ki so se zadnjikrat poslovili od njega, mu darovali cvetje in vence. Posebno se zahvalujemo pripadnikom JLA, krajevni organizaciji ZZB, ZK, GG Vrhnika in za poslovilne besede.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti.

Žalujoči: žena Vera, hčerki Maruška in Zdenka z družinama

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega

Andreja Buha

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom in krajanom Podlpe, ki so se v tako velikem številu udeležili pogreba.

Hvala!

Bratje in sestre

Ob 30-letnici samoupravljanja odkrili spomenik Edu Bregarju-Donu

»Vzgejamo se v ljudi, katerih delovni polet bo prežet z medsebojnim spoštovanjem in prijateljstvom! To je linija naše Partije. Vodite podjetje z ljubeznijo!«

Te besede je posvetil članom delavskega sveta tovariš Edo Bregar-Don šestega dne, ko so v avgustu pred 30 leti v Medvodah izvolili svoj prvi 25-članski delavski svet.

Letos, ko proslavljamo to pomembno obletnico, se s ponosom spominjamo tega zaslužnega moža, prvega delavca Donita in pobudnika za nastanek in razvoj naše proizvodnje. Po njegovem partizanskem ilegalnem imenu »Don« nosi danes naziv firme naša delovna organizacija.

V obdobju obnove v 4-letni vojni opustošene domovine je tovariš Don razmišljal, kako zagotoviti nadaljnji obstoj in večanje proizvodnje. V letu 1946 je v številnih tovarnah, na železnici in v brodarstvu, kjer so obratovali s paro, pričelo hudo primanjkovati tesnilnega materiala za tesnila parnih kotlov in parnih vodov. Kot delegat za papirno in celulozno industrijo Slovenije je Don, ko se je soočil s splošnim pomanjkanjem tega pomembnega reprodukcijskega materiala, ko ni bilo več zalog in ko je pošla tudi dragocena pomoč zaveznikov, spoznal, da je izhod iz zagat samo v lastni proizvodnji, saj uvoz ni bil mogoč. Z nekaterimi sodelavci v tovarni celuloze v Goricanah, kjer je bil direktor tovarne, je uspešno zaključil poskuse in izdelali so prve tesnilne plošče iz azbestnih vlaken in kavčuka, ki so jih uspešno uporabili. Don je konstruiral potrebne strojne naprave in na njih je že v drugi polovici leta 1946 stekla polindustrijska proizvodnja tesnil. Ta prvi povojni Donov uspeh je dokazal, da se opremo lahko na lastno znanje brez nakupa tujih licenc. Slovenska vlada je zato na predlog ministrstva za industrijo in rudarstvo v avgustu 1946 v Medvodah ustanovila državno gospodarsko podjetje »Donik« — tovarno tesnil in Edo Bregar-Don je postal njen prvi direktor.

Problem pomanjkanja rezervnih delov in drugega repromateriala je v povojnem obdobju hromil naše gospodarstvo tudi na drugih področjih. V letu 1947 je Edo Bregar organiziral izdelavo avtomobilskih tesnil in je za njihovo proizvodnjo konstruiral tudi potrebna orodja.

Tako je omogočil, da so številna motorna vozila, avtomobili in traktorji, ponovno lahko delali. Donit pa je še isto leto postal kooperant Tovarne avtomobilov v Mariboru. V letu 1950 je uvedel v Donitu proizvodnjo slojastih plastičnih mas — tehničnih laminatov. Kot strojni tehnik po stroki je pripravil načrte tudi za to proizvodnjo potrebne strojne opreme. V borovni-

škem Fenolitu je uvedel in organiziral proizvodnjo bakelita. V medvoški tovarni celuloze je organiziral proizvodnjo brezkončnih volnenih polsti za celulozne in papirne ter druge stroje. Proizvodnjo polsti je zatem prevzela v svoji program medvoška tekstilna tovarna. Vseh naštetih izdelkov prej v Jugoslaviji niso izdelovali in bili smo v celoti vezani na tuje dobavitelje. Donova nesporna zasluga je, da danes v okviru Donita uspešno delujejo velike in za naše gospodarstvo pomembne tovarne — temeljne organizacije »Tessnit« in »Laminati« v Medvodah, »Tessnila« na Veliki Loki pri Trebnjem ter »Fenolit« v Borovnici, v sklopu TEKSTILA temeljne organizacije »Tekstilne« Medvedke in obrat tehničnih polsti. Več teh temeljnih organizacij je danes tudi velikih izvoznikov in ime Donit pozna skoraj vseh celinah.

Na svečanosti, posvečeni 30-letnici samoupravljanja v naši delovni organizaciji, ki je bila 20. septembra, smo odkrili spomenik temu zaslužnemu možu — partizanu Edu Bregarju-Donu, v znak naš hvaležnosti za vsa plemenita dejanja, ki jih je storil med narodnoosvobodilnim bojem iz ljubezni do domovine, do svojega naroda in v povojnem obdobju do nas, delavcev, Donita.

O. Brodnik

Verd je ponoči zatemnjen

Ko se nad pokrajino spusti noč, se v naseljih prižge javna razsvetljava je do nedavnega bilo tudi na Verdu. Vendar sedaj vas vsak večer prava zatemnitev. Povzročitelj te so delavci DES, ki so javno razsvetlavo prosto odklopili. Seveda pravijo, da imajo za ta drastični poseg tudi utemeljen vzrok. Sklicujejo se na odlok iz leta 1974, ki določa, da mora biti javna razsvetljava do leta 1980 priključena na števec ter da zaračunavanje pavšala dovoljeno.

Takoj po odklopljivi je svet KS Verd na svojem sestanku ugotovil, da odloku ni bil obveščen. Tudi takojšnja odklopitev brez običajnega opozorila ni zdi ravno normalna pot. Poslali so tudi dopise DES, SO Vrhnika in tro Ljubljana-okolica. Odgovor so prejeli le od Elektro Ljubljana-okolica. Je obveštili, da bodo že v avgustu vzpostavili prvotno stanje, vendar danes niso storili. Hkrati so določili tudi rok mesec dni, v katerem morajo odklopiti celotno javno razsvetlavo na števec.

Vendar ves ta čas KS ni držala križem rok. Navezali so stike z obrtnikom na Vrhniki, ki naj bi bil izvajalec del. Vendar ta ne more pričeti z delom ima drugih pogodbenih obveznosti, vendar obljublja, da deli pričeli takoj, ko bo to mogoče. Pojavlja pa se tudi problem financiranja. Treba je vedeti, da te naloge KS ni imela v nobenem planu, zato tudi nezbrana sredstva verjetno ne bodo zadostovala za realizacijo tega načrta. Računa, da bodo zlasti pri kopanju jarkov sodelovali tudi krajanji, pomagal jim že obljublja mladinci in mladinke iz Verda.

Hkrati pa KS razrešuje še en problem, ki že dolgo muči vse krajanje preureditev in ogrevanje zadržnega doma. KS je sodelovala pri investicijah skupno kotlovnico, skupaj s KZ Vrhnika in Mantova. V prostorih, ki jih uparja, so tudi že postavili radiatorje, vendar priključitev na kotlovnico ni mogoč ker z deli v svojih prostorih zamuja KZ Vrhnika. Vseeno pa lahko upamo, bomo še to zimo zbirali v ogrevanih prostorih zadržnega doma.

Ob dnevu mrtvih vabi odbor krajevne skupnosti Zveze združenih delavcev Vrhnika člane in vse občane h komemoraciji, ki bo 1. novembra ob 9. uri pri spomeniku na Drči.

Konec septembra so predstavniki novega vodstva Gornarskega območja na čelu z županom loanom Ottavim obiskali Vrhniko. Z našimi predstavniki so se dogovorili za nadaljnje vzdrževanje stikov, ki naj bi se še bolj poglobili na gospodarskem področju. Dogovorili so se, da 22. novembra obišče Gornarska naša delegacija in da takrat konkretizirajo program sodelovanja.

Foto: M. Borovnik

Pohvala domačinom in komunalcem

Precej besed in kritik je bilo izrečenih na račun neurejenosti Idrijske ceste, ki je bila kar lepo »zdelana« od težkih tankov, kateri občasno vozijo po njej in polna lukenj, v katerih se je človek skoraj polomil, posebno še ob večerih, ko na Idrijski ozobe razsvetljava. Da o tem, kateri je bilo ob deževju nizom slabem vremenu, raje ne govorim. Žal so bile vse besede in izrečene kritike sploščene strel v prazno, toda nekomu so vseeno obležale na srcu.

Konec septembra so komunalci navozili gramoz, ob vsestranski pomoči vaščanov pa je cesta kmalu dobila novi in pravi izgled. Sedaj ni več lukenj in jam, avto po taki cesti kar nekam lepše in udobneje

zdri in tudi pešcem je laže. Edino, kar še manjka, je razsvetljava, kajti v vasi bi morala biti vsaj ena ali dve luči. Morda se nam bodo sčasoma izpolnile tudi te želje, sicer pa je jasno, da vsega ne moremo napraviti čez noč.

Vsekakor je potrebno za to pomembno delo na Idrijski cesti pohvaliti komunalce in njihova prizadevanja za boljši izgled ceste, še posebej pa velja pohvaliti prostovoljno delo domačinov, ki so se resnično izkazali. Prav njihovo zavzetje delo pa je dovolj zgovoren dokaz, kako slabo je bila urejena Idrijska cesta in da je bila nujno potrebna popravila. Temu sedaj ni več tako... F. T.

Vrtec na Bregu pri Borovnici je že začel obratovati, čeprav še ni povsem končan. Izvajalca čaka še nekaj popravil, vendar bo do 29. novembra, ko bo uradna otvoritev popolnoma urejen. V tem vrtcu pa ni organiziran jaslični oddelek, čeprav so v Borovnici velike potrebe po organiziranem varstvu otrok do 2 let in ni jasličnega oddelka niti v vrtcu v bivši občinski hiši.

Da je v vrtcu manj otrok kot so pokazale potrebe, je kriva slaba informiranost staršev, predvsem zaradi nepravilnih informacij glede plačila oskrbnine.

Nedvomno pa bi bil že sedaj popolnoma zaseden, če bi sprejemali v varstvo tudi otroke do starosti dveh let.

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — Ureja uredniški odbor: Jereb Marina (predsednik), Čurk Vida, Borčič Milorad, Susman Jakob, Selan Milan, Krašovec Andrej, Petelin Franc (glavni odgovorni urednik), Žitko Ivan (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva: 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

»V Zaplani se sedaj vsi kar dobro »komandirajo«, dobro se živi na tem našem koncu,« sta dejali ženski, ki smo se po naključju ustavili pred neko domačijo v Zaplani. Ravno sta prebirali krompir in ga spravljali v klet. Malo sta sicer potnala nad nekoliko slabšo letino, vendar bodo imeli kljub temu vsega dovolj. »Ne, nič več ni revščine kot takrat, ko sem se omožila v Zaplano. Ljudje so tedaj dejali, češ, gre v tiste kraje, kjer je bog s praznim žakljem trosil. Danes pa ljudje tu grade lepe velike hiše, skoraj pri vsaki hiši je avto, poonekdo celo dva ali trije. Sedaj bomo pa še asfaltirano cesto dobili,« je radostno povedala ena od njiju. Edini pa sta si, da bodo morali mladi kljub temu še vedno in bolj kot sedaj prijeti tudi za kmečko delo.

Vsi krajanji v akciji NNNP

Akcija NNNP 1980—81 je tudi v KS Borovnica pred vrati, letos že druga po vrsti. Pa vendar je še mnogo krajanov, ki še ne vedo za to akcijo.

SZDL nosi popolno in nedeljivo odgovornost za varnost pridobitev naše revolucije. Namen akcije je nadaljnja krepitev obrambeno-varnostne pripravljenosti v DRD, občini, KS in ZD, kot tudi v množičnim vseljudskim gibanjem, preverjati to pripravljenost in obenem še bolj krepiti in poglobljati podružljanje odnosov na področju ljudske obrambe in družbene samozasčite.

Akcija ima tudi v krajevni skupnosti zlasti politično mobilizacijski pomen in bo delovnih ljudi moralno političnih vrednot in zavesti delovnih ljudi prispevala k nadaljnjemu poglobljanju zasnove SLO in DS. Pri tem pa moramo preseči staro miselnost, da na področju obrambe in zaščite deluje in odloča le peščica bolj ali manj skrivnostnih ljudi in se oprijeti nove, namreč te, da bo sleherni človek s svojo aktivnostjo na področju samoupravljanja postal nosilec pravic in odgovornosti tudi pri obrambi in zaščiti svojega družbenoekonomskega položaja, svoje pravice in odgovornosti.

Uspesabiljanje vseh družbenih subjektov, množice delovnih ljudi in krajanov je predpogoj za aktivno sodelovanje le-teh. Zato je seznanjanje ljudi o njihovi vse večji vlogi in odločanju na področju LO in DS, njih usposabljanje za tovrstno delo, naša prvenstvena naloga. Da bi SZDL lahko uresničila to svojo nalogo in odgovornost, pa mora imeti v našem sistemu socialistične demokracije tak položaj, da bo lahko usmerjala celotni razvoj koncepta SLO in DS, da bo lahko notranja gibalna in povezovalna sila tega sistema. Iz teh splošnih načel izhaja tudi akcija NNNP. Pozabiti ne smemo, da smo vsi državljani dolžni in odgovorni za obrambo domovine v miru in v vojni.

To nalogo uresničujemo preko komitejev za SLO in DS kot operativno politični štab družbeno-političnih skupnosti oziroma organov upravljanja. Naloge komitejev za SLO in DS so velike, področje dela obširno.

— Stalno spremljanje in ocenjevanje aktualne politične in varnostne situacije.

— Ugotavljanje možnosti oblik in izvora ogrožanja notranjih razmer in varnosti sistema človeka in materialnih dobrin in akcije samozasčite in obrambe v vseh možnih izrednih situacijah KK SZDL skupaj z vaškimi odbori DPO in društvi, pa mora vse naloge v celoti uresničiti. Vsi se moramo zavedati, da je do pred nedavnimi imela priprave s tega področja v rokah »upravljalnska-poslovodno-upravna linija«, medtem ko je bila politična linija potisnjena v ozadje.

Porajal se je občutek, da sta varnost in obramba bo vprašanje tehnike, kot vprašanje politike, politične narodne zavesti, patriotizma. Zato je predpogoj aktivno vključevanje vseh DPO, društev in vaških skupnosti na področju KS Borovnica pokazati znanje in odgovornost v pristopu k tovrstnemu delu.

Uspehi nadaljnega podružljanja in tudi razvoja sistema SLO in DS ni odvisno od aktivnosti organizacij, temveč predvsem od tega, v kakšni meri bodo krajanji z delom in aktivnostjo na tem področju delovali in znali organizirati množice v vaških skupnostih in socialistični zvezi itd. Zato se socialistična zveza ob ločno zavzema, da bodo naši delegati v skupščini svetov delegatskem sistemu stalno obravnavali obrambo in samozasčitne naloge.

V socialistični zvezi, zvezi sindikatov in delegatskih skupščinah pa bomo morali to vprašanje krepkeje in bolj kritično obravnavati.

DPO na čelu z zvezo komunistov bo v akciji deloval tako, da bodo svojo popolno in nedeljivo odgovornost za varnost ter obrambo pridobitev naše revolucije uresničevali preko Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Naloga — v prvi vrsti tekoče ocenjevanje varnostno-političnih razmer skupaj z vsemi odgovornimi krajevnimi skupnostmi, o situaciji pa seznanjati čim širši krog delovnih ljudi in krajanov ter takoj pristopiti k odpravljanju ugotovljenih problemov.

— Seznanjati in usposabljanje najširši krog ljudi posebej predavatelj, prikazovanjem filmov in predavanj. Naš časopis, za delo vseh oblik obrambe in samozasčite aktivnosti. S tem bomo krepili idejno-politično in moralno pripravljenost delovnih ljudi — krajanov, ter razvijali narodno, razredno in socialistično samopravno zavest za obrambo in samozasčite naloge.

— SZDL posebno pa še komiteji za SLO in DS morajo sprotno spremljati in ocenjevati, pa tudi spodbujati in usmerjati aktivnost vseh nosilcev v okviru NNNP. V KS Borovnica vodi aktivnost KK SZDL in OO sindikata v združenem delu. Za izpeljavo naloge pa komiteji. Koordinacijski odbor za LO in DS je pripravil program za aktivnost, ki ga bodo vsi krajevni delovni ljudje v združenem delu obravnavali na posebnih in predavanjih v svojih sredinah.

Pričakujemo od delovnih ljudi in krajanov Borovnice, da se bodo zavestno in v čim večjem številu udeležili te akcije in da bomo moči aktivnost splošno zaključili uspešno.

Za Krajevno konferenco SZDL Borovnica A. JERINČIČ